

Euroopan unionin virallinen lehti

C 9

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

11. tammikuuta 2014

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 9/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 377, 21.12.2013

1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2014/C 9/02

Asia C-4/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.11.2013 (Hessischer Verwaltungsgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Saksan valtio v. Kaveh Puid (Turvapaikka — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 4 artikla — Asetus (EY) N:o 343/2003 — 3 artiklan 1 ja 2 kohta — Kolmannen maan kansalaisen jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — 6–12 artikla — Vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisen perusteet — 13 artikla — Kaatolauseke)

2

2014/C 9/03

Asia C-322/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.11.2013 (korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — asia, jonka on pannut vireille K (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 63 ja SEUT 65 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion verolainsäädäntö, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteistön myynnistä syntyneistä tappiosta ei saada vähentää verotusjäsenvaltiossa syntyneistä arvopapereiden luovutusvoitoista)

3

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2014/C 9/04	Yhdistetyt asiat C-514/11 P ja C-605/11 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14.11.2013 — Valittajina Liga para a Protecção da Natureza (LPN) ja Suomen tasavalta sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — 4 artiklan 2 kohdan kolmas luetelmakohta — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastus toimien tarkoitusten suojaa koskeva poikkeus — Ympäristötiedot — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — 6 artiklan 1 kohta — Asiakirjat, jotka liittyvät oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa olevaan jäsenyysselvointien noudattamatta jättämisestä koskevaan menettelyyn — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Velvollisuus tutkia asiakirjoihin tutustumista koskevassa pyynnössä tarkoitettut asiakirjat konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti — Ylivoimainen yleinen etu) 3	3
2014/C 9/05	Asia C-518/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2013 (Gerechtshof te Amsterdamin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — UPC Nederland BV v. Gemeente Hilversum (Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivit 97/66/EY, 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/21/EY ja 2002/22/EY — Aineellinen soveltamisala — Radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoaminen kaapeliteitse — Kunnan kaapeliverkon luovuttaminen yksityiselle yritykselle — Hintaa koskeva sopimusehto — Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivalta — Vilpittömän yhteistyön periaate) 4	4
2014/C 9/06	Asia C-638/11 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14.11.2013 — Valittajana Euroopan unionin neuvosto sekä muina osapuolina Gul Ahmed Textile Mills Ltd ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Polkumyynti — Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonti — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 7 kohta — Käsite ”muut tekijät”) 5	5
2014/C 9/07	Asia C-60/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.11.2013 (Vrchní soud v Praze (Tšekin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — asia, jossa on kyse sellaisen taloudellisen seuraamuksen täytäntöönpanosta, jonka kohteena on Marián Baláz (Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2005/214/YOS — Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen taloudellisiin seuraamuksiin — ”Tuomioistuin, jolla on toimivalta erityisesti rikosasioissa” — Unabhängiger Verwaltungssenat Itävallan oikeudessa — Täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimen suorittaman valvonnan laatu ja laajuus) 5	5
2014/C 9/08	Asia C-72/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013 (Bundesverwaltungsgericht (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR ja Willi Schneider v. Land Rheinland-Pfalz (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 85/337/ETY — Ympäristövaikutusten arviointi — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/35/EY — Oikeus hakea muutosta lupapäätökseen — Ajallinen soveltamisala — Lupamenettely, joka on aloitettu ennen direktiivin 2003/35/EY täytäntöönpanon määräajan päättymispäivää — Kyseisen päivän jälkeen tehty päätös — Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset — Oikeudenloukkaus — Sellaisen menettelyvirheen laatu, johon voidaan vedota — Valvonnan laajuus) 6	6
2014/C 9/09	Asia C-90/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 7.11.2013 — Euroopan komissio vastaan Puolan tasavalta (Jäsenyysselvointien noudattamatta jättäminen — Lentoliikenne — Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset lentoliikennesopimukset — Jäsenvaltioiden velvollisuus jakaa liikenneoikeudet niihin oikeutettujen Euroopan unionin lentoliikenteen harjoittajien kesken syrjimättömän ja avoimen menettelyn perusteella sekä ilmoittaa mainitusta menettelystä viipymättä komissiolle) 7	7
2014/C 9/10	Yhdistetyt asiat C-187/12–C-189/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.11.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA (C-187/12), Italia Zuccheri SpA ja Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola (C-188/12) sekä Eridania Sadam SpA (C-189/12) v. AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura ja Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 320/2006 — Asetus (EY) N:o 968/2006 — Maatalous — Sokerialan väliaikainen rakenneuudistusjärjestelmä — Rakenneuudistustuen myöntämisen edellytykset — Tuotantovälineiden ja täydellisen purkamisen käsitteet) 7	7

2014/C 9/11	Yhdistetyt asiat C-199/12–C-201/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.11.2013 (Raad van Staten (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — Minister voor Immigratie en Asiel v. X (C-199/12) ja Y (C-200/12) sekä Z v. Minister voor Immigratie en Asiel (C-201/12) (Direktiivi 2004/83/EY — Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämisedellytyksiä koskevat vähimmäisvaatimukset — 10 artiklan 1 kohdan d alakohta — Kuuluminen erityiseen yhteiskunnalliseen ryhmään — Sukupuolinen suuntautuminen — Vainon syy — 9 artiklan 1 kohta — Vainoksi katsottavien tekojen käsite — Perusteltu pelko joutua vainotuksi erityiseen yhteiskunnalliseen ryhmään kuulumisen vuoksi — Tällaisen pelon perustaksi riittävän vakavat teot — Lainsäädäntö, jossa homoseksuaaliset teot on säädetty rangaistaviksi — 4 artikla — Tosiseikkojen ja olosuhteiden tapauskohdainen arviointi) 8
2014/C 9/12	Asia C-221/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 14.11.2013 (Raad van Staten (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Belgacom NV v. Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) ja Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE) (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet — Avoimuusvelvoite — Soveltamisala — Jäsenvaltion julkisten yksiköiden ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen välillä tehty sopimus — Tilanne, jossa kyseiset yksiköt luovuttavat televisiopalvelujen tarjoamista koskevan toimintansa sekä määräajaksi yksinoikeuden käyttää niiden kaapeliverkkoja tähän jäsenvaltioon sijoittautuneelle yritykselle — Samaan jäsenvaltioon sijoittautuneen taloudellisen toimijan mahdollisuus vedota SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaan tämän jäsenvaltion tuomioistuimissa — Tarjouskilpailun järjestämättä jättäminen — Oikeuttaminen — Aikaisemman sopimuksen olemassaolo — Sovinto, jolla on tarkoitus saada päätökseen tämän sopimuksen tulkintaa koskeva riita — Luovutetun toiminnan arvon alentamisen vaara) 9
2014/C 9/13	Asia C-225/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013 (Raad van Staten (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — C. Demir v. Staatssecretaris van Justitie (Ennakkoratkaisupyyntö — ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus — Assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artikla — Standstill-lausekkeet — Laillisen oleskelun käsite) 9
2014/C 9/14	Yhdistetyt asiat C-249/12 ja C-250/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2013 (Inalta Curte de Casație și Justiției (Romania) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — Corina-Hrisi Tulică v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12) sekä Călin Ion Plavoșin v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații ja Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12) (Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 73 ja 78 artikla — Luonnollisten henkilöiden suorittamat kiinteistöjä koskevat liiketoimet — Mainittujen liiketoimien luokittelu verollisiksi liiketoimiksi — Maksettavan arvonlisäveron määrittäminen silloin, kun osapuolet eivät ole sopineet siitä mitään sopimusta tehdessään — Myyjän mahdollisuus periä arvonlisävero ostajalta tai tällaisen mahdollisuuden puuttuminen — Seuraukset) 10
2014/C 9/15	Asia C-313/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.11.2013 (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Giuseppa Romeo v. Regione Siciliana (Kansallinen hallinnollinen menettely — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne — Hallintotoimet — Perusteluvelvollisuus — Mahdollisuus korjata perustelujen puuttuminen hallintotoimesta vireille pannussa oikeudenkäynnissä — SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen) 11
2014/C 9/16	Asia C-383/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14.11.2013 — Valittajana Environmental Manufacturing LLP ja muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Société Elmar Wolf (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Kuvio-merkki, joka esittää suden päätä — Kansainvälisten ja kansallisten kuviomerkkien, jotka sisältävät sanaosat "WOLF Jardin" ja "Outils WOLF", haltijan väite — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn loukkaus — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 5 kohta — Keskivertokuluttajan taloudellisen käyttäytymisen muuttuminen — Todistustaakka) 11

2014/C 9/17	Asia C-388/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.11.2013 (Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Comune di Ancona v. Regione Marche (Rakennerahastot — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Rakennerahaston myöntämä rahoitustuki — Menojen tukikelpoisuusperusteet — Asetus (EY) N:o 1260/1999 — 30 artiklan 4 kohta — Toimen pysyvyysperiaate — Toimeen kohdistuvien huomattavien muutosten käsite — Konsensiosopimuksen myöntäminen julkaisematta ensin hankintailmoitusta ja järjestämättä ensin kilpailutusta)	12
2014/C 9/18	Asia C-442/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 7.11.2013 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV (Oikeusturvavakuutus — Direktiivi 87/344/ETY — 4 artiklan 1 kohta — Vakuutuksenottajan oikeus valita vapaasti asianajaja — Sopimukseen sovellettavien yleisten ehtojen lauseke, jossa taataan oikeudenkäynnissä ja hallinnollisessa menettelyssä vakuutuksen- antajan työntekijän antama oikeudellinen apu — Ulkopuolisen oikeudellisen neuvonantajan antamasta oikeudellisesta avusta aiheutuneiden kulujen korvaaminen ainoastaan siinä tapauksessa, että vakuutuk- senantajan mukaan on välttämätöntä antaa asia ulkopuolisen oikeudellisen neuvonantajan hoidetta- vaksi)	13
2014/C 9/19	Asia C-473/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2013 (Cour constitutionnelles (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) v. Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL ja Grégory Francotte (Henkilötietojen käsittely — Direktiivi 95/46/EY — 10 ja 11 artikla — Informointivelvollisuus — 13 artiklan 1 kohdan d ja g alakohta — Poikkeukset — Poikkeusten soveltamisala — Yksityiset sivat, jotka toimivat säännellyn ammatin valvontaelimen lukuun — Direktiivi 2002/58/EY — 15 artiklan 1 kohta)	13
2014/C 9/20	Asia C-478/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.11.2013 (Landesgericht Feldkirchin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Armin Maletic ja Marianne Maletic v. lastminute.com GmbH ja TUI Österreich GmbH (Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 16 artiklan 1 kohta — Jäsenvaltiossa asuvan kuluttajan ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen matkatoimiston välinen matkasopimus — Matkatoimisto käyttää kuluttajan kotipaikan jäsenvaltioon sijoittautunutta palvelujen tarjoajaa — Kuluttajan oikeus nostaa kotipaikkansa tuomioistuimessa kanne molempia yrityksiä vastaan)	14
2014/C 9/21	Asia C-522/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 7.11.2013 (Bundesarbeitsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Tefik Isbir v. DB Services GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Direktiivi 96/71/EY — Vähimmäispalkka — Työnantajan usean vuoden kestävään säästöohjelmaan työntekijöiden hyväksi maksamat kiinteämääräiset maksut)	14
2014/C 9/22	Asia C-547/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 7.11.2013 — Valittajana Helleenien tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — EMOTR:n tukiosasto — Rahastosta rahoitettaviin menoihin liittyvien jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Tiettyjen jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Helleenien tasavallalta perittävät määrät silloin, kun perintää ei ole toteutettu määräajassa — Selvitys- aineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)	15
2014/C 9/23	Asia C-560/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013 — Valittajana Wam Industriale SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Yrityksen asettautuminen tiettyihin kolmansien maihin — Korkotukilainat — Päätös, jolla tuki todetaan osittain yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Päätös tehty sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut samaa menettelyä koskevan alku- peräisen päätöksen — Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano)	15

2014/C 9/24	Asia C-587/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013 — Valittajana Italian tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Yrityksen asettautuminen tiettyihin kolmansiin maihin — Korkotukilainat — Päätös, jolla tuki todetaan osittain yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Päätös tehty sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut samaa menettelyä koskevan alkuperäisen päätöksen — Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano) 16	16
2014/C 9/25	Asia C-23/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 7.11.2013 — Euroopan komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/271/ETY — Yhdyskuntajätevesien käsittely — 3 ja 4 artikla) 16	16
2014/C 9/26	Asia C-527/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 7.10.2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) 17	17
2014/C 9/27	Asia C-537/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 14.10.2013 — Birutė Šiba v. Arūnas Devėnas 17	17
2014/C 9/28	Asia C-538/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 14.10.2013 — eVigilo Ltd v. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos 18	18
2014/C 9/29	Asia C-539/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 14.10.2013 — Merck Canada Inc. ja Merck Sharp & Dohme Ltd v. Sigma Pharmaceuticals PLC 19	19
2014/C 9/30	Asia C-541/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 16.10.2013 — Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover 20	20
2014/C 9/31	Asia C-554/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 28.10.2013 — Z. Zh. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie ja Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. I. O. 20	20
2014/C 9/32	Asia C-562/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 31.10.2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve v. Moussa Abdida 20	20
2014/C 9/33	Asia C-564/13 P: Valitus, jonka Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion on tehnyt 31.10.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-489/12, Planet v. komissio, 9.9.2013 antamasta määräyksestä 21	21

Unionin yleinen tuomioistuin

2014/C 9/34	Asia T-377/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.11.2013 — Preparados Alimenticios v. SMHV — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Jambo Afrika rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön kuviomerkit JUMBO, JUMBO CUBE, JUMBO MARINADE, JUMBO NOKKOS, JUMBO ROF, JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON, JUMBO Aroma All purpose seasoning Condiment — Aikaisemmat kansalliset kuviomerkit JUMBO — Aikaisempi rekisteröimätön sanamerkki JUMBO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 22	22
-------------	---	----

2014/C 9/35	Asia T-313/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 — Heede v. SMHV (Matrix-Energetics) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Matrix-Energetics rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Kohdeyleisö — Kuvailevuuden arvioinnin ajankohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) 22	22
2014/C 9/36	Asia T-337/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. SMHV — Wenf International Advisers (korkkiruuvi) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää korkkiruuvia — Aikaisempi kansallinen malli — Mitättömyysperuste — Yksilöllisen luonteen puuttuminen — Erilaisen yleisvaikutelman puuttuminen — Asian-tunteva käyttäjä — Mallin luoneen vapaus — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 4 ja 6 artikla sekä 25 artiklan 1 kohdan b alakohta) 22	22
2014/C 9/37	Asia T-443/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 — Equinix (Germany) v. SMHV — Acotel (ancotel.) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ancotel. rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön kuviomerkki ACOTEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 23	23
2014/C 9/38	Asia T-524/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 — Recaro v. SMHV — Certino Mode (RECARO) (Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Yhteisön sanamerkki RECARO — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 15 kohdan a alakohta — Tavaramerkin käytön luonne — Uusien todisteiden tutkittavaksi ottaminen — Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla) 23	23
2014/C 9/39	Asia T-248/13: Kanne 6.11.2013 — FK v. komissio 24	24
2014/C 9/40	Asia T-534/13: Kanne 4.10.2013 — Panrico v. SMHV — HDN Develoment (Krispy Kreme DOUGHNUTS) 24	24
2014/C 9/41	Asia T-557/13: Kanne 24.10.2013 — Saksa v. komissio 25	25
2014/C 9/42	Asia T-562/13: Kanne 24.10.2013 — ISOTIS v. komissio 26	26
2014/C 9/43	Asia T-584/13: Kanne 4.11.2013 — BASF Agro ym. v. komissio 27	27

Virkamiestuumioistuin

2014/C 9/44	Asia F-82/11: Virkamiestuumioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.10.2013 — Loukakis ym. v. parlamentti (Henkilöstö — Parlamentin henkilöstökomitea — Vaalit — Sääntöjenvastaisuudet vaalimenettelyssä) 28	28
2014/C 9/45	Asia F-59/12: Virkamiestuumioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.10.2013 — BF v. Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin (Henkilöstö — Nimittäminen — Johtajan viran täyttäminen — Ilmoitus avoimesta virasta — Virkamiehelle vastaisen toimen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen) 28	28
2014/C 9/46	Asia F-97/12: Virkamiestuumioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.10.2013 — Thomé v. komissio (Henkilöstö — Avoin kilpailu — Ilmoitus avoimesta kilpailusta EPSO/AD/177/10 — Päätös olla ottamatta kilpailussa menestynyttä hakijaa palvelukseen — Hyväksymisedellytykset — Korkeakoulututkinto) 28	28

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2014/C 9/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä

EUVL C 377, 21.12.2013

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 367, 14.12.2013

EUVL C 359, 7.12.2013

EUVL C 352, 30.11.2013

EUVL C 344, 23.11.2013

EUVL C 336, 16.11.2013

EUVL C 325, 9.11.2013

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.11.2013 (Hessischer Verwaltungsgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Saksan valtio v. Kaveh Puid

(Asia C-4/11) ⁽¹⁾

(Turvapaikka — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 4 artikla — Asetus (EY) N:o 343/2003 — 3 artiklan 1 ja 2 kohta — Kolmannen maan kansalaisen jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — 6–12 artikla — Vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisen perusteet — 13 artikla — Kaatolauseke)

(2014/C 9/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Saksan valtio

Vastaaja: Kaveh Puid

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 (EUVL L 50, s. 1) 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen tulkinta — Jäsenvaltion velvollisuus ottaa vastuu turvapaikkahakemuksen käsittelystä asetuksen (EY) N:o 343/2003 3 artiklan 2 kohdan nojalla, jos turvapaikanhakijan perusoikeudet on vaarannettu ja/tai jos mainituissa asetuksessa

säädettyjen kriteerien nojalla hakemuksesta vastuussa oleva jäsenvaltio ei ole noudattanut direktiiveissä 2003/9/EY ja 2005/85/EY asetettuja vähimmäisvaatimuksia

Tuomiolauselmä

1) Jos jäsenvaltiot eivät voi olla tietämättömiä siitä, että jäsenvaltion, joka on alun perin määritetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 III luvun perusteiden mukaisesti, turvapaikkamenettelyyn ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteisiin liittyvät systeemiset puutteet ovat uskottavia perusteita uskoa, että turvapaikanhakija altistuisi todelliselle vaaralle joutua Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitetun epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi, minkä arviointi on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä, ei jäsenvaltion, joka määrittää hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion, pidä siirtää turvapaikanhakijaa jäsenvaltioon, joka alun perin on määritetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi, ja jollei mahdollisuudesta käsitellä hakemus itse muuta johdu, sen on jatkettava kyseisen luvun perusteiden tarkastelua sen selvittämiseksi, voidaanko jokin toinen jäsenvaltio näistä perusteista jonkin nojalla tai, jos näin ei voida tehdä, saman asetuksen 13 artiklan nojalla määrittää hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi.

2) Sitä vastoin tällaisessa tilanteessa se, että turvapaikanhakijaa ei voida siirtää jäsenvaltioon, joka on alun perin määritetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi, ei sinällään merkitse, että jäsenvaltion, joka määrittää hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion, olisi itse tutkittava turvapaikkahakemus asetuksen N:o 343/2003 3 artiklan 2 kohdan perusteella.

(¹) EUVL C 95, 26.3.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.11.2013 (korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — asia, jonka on pannut vireille K

(Asia C-322/11) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 63 ja SEUT 65 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion verolainsäädäntö, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteistön myynnistä syntynyttä tappiota ei saada vähentää verotusjäsenvaltiossa syntyneistä arvopapereiden luovutusvoitoista)

(2014/C 9/03)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosainen

K

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Korkein hallinto-oikeus — SEUT 63 ja SEUT 65 artiklan tulkinta — Pääomien vapaa liikkuvuus — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan yleisesti verovelvollinen henkilö ei saa vähentää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteistön myynnistä syntynyttä tappiota verotusjäsenvaltiossa syntyneistä arvopapereiden luovutusvoitoista

Tuomiolauselmä

SEUT 63 ja SEUT 65 artikla eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion verosäännöstölle, jonka mukaan tässä jäsenvaltiossa asuva ja siellä yleisesti verovelvollinen henkilö ei saa vähentää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteistön luovutuksesta syntynyttä tappiota ensin mainitussa jäsenvaltiossa verotettavista irtaimesta omaisuudesta saatavista luovutusvoitoista, vaikka tämä olisi ollut tietyn edellytyksen mahdollista, mikäli kiinteistö olisi sijainnut ensin mainitussa jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL C 252, 27.8.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14.11.2013 — Valittajina Liga para a Protecção da Natureza (LPN) ja Suomen tasavalta sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Yhdistetyt asiat C-514/11 P ja C-605/11 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — 4 artiklan 2 kohdan kolmas luettelukohta — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa koskeva poikkeus — Ympäristötiedot — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — 6 artiklan 1 kohta — Asiakirjat, jotka liittyvät oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa olevaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Velvollisuus tutkia asiakirjoihin tutustumista koskevassa pyynnössä tarkoitetut asiakirjat konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti — Ylivoimainen yleinen etu)

(2014/C 9/04)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Valittajat: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (edustajat: advogada P. Vinagre e Silva ja advogada L. Rossi) ja Suomen tasavalta (asiamiehet: J. Heliskoski, M. Pere ja J. Leppo)

Väliintulija, joka tukee valittajien vaatimuksia: Viron tasavalta (asiamies: M. Linntam)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Costa de Oliveira ja D. Recchia), Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: V. Pasternak Jørgensen ja C. Thorning) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk ja C. Meyer-Seitz)

Väliintulija, joka tukee Euroopan komission vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja A. Wiedmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitukset unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-29/08, LPN vastaan komissio, 9.9.2011 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt LPN:n nostaman kanteen siltä osin kuin se koskee asiakirjoja ja asiakirjojen osia, joihin tutustumisoikeus Liga para a Protecção da Naturezalta (LPN) on evätty 24.10.2008 tehdyllä komission päätöksellä SG.E.3/MIB/psi D(2008) 8639.

Tuomiolauselmä

1) Valitukset hylätään.

- 2) *Liga para a Protecção da Natureza ja Suomen tasavalta velvoittaa korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhtä suurin osin.*
- 3) *Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 58, 25.2.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2013 (Gerechtshof te Amsterdamin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — UPC Nederland BV v. Gemeente Hilversum

(Asia C-518/11) (¹)

(Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivit 97/66/EY, 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/21/EY ja 2002/22/EY — Aineellinen soveltamisala — Radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoaminen kaapeliteitse — Kunnan kaapeliverkon luovuttaminen yksityiselle yritykselle — Hintaa koskeva sopimusehto — Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivalta — Vilpittömän yhteistyön periaate)

(2014/C 9/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof te Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: UPC Nederland BV

Vastaaja: Gemeente Hilversum

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Gerechtshof te Amsterdam — Sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 7) 8 artiklan 4 kohdan, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, s. 33) ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) tulkinta — Kaapelin kautta saatavilla olevien

radio- ja televisio-ohjelmien paketin tarjoaminen — Kaapeliverkkoyrityksensä myynyt kunta — Loppukuluttajahintojen rajoittaminen — Kilpailusäännöt — Soveltaminen kansallisissa tuomioistuimissa

Tuomiolauselmä

1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 2 artiklan c alakohdasta on tulkittava siten, että palvelu, joka käsittää radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoamisen kaapeliteitse ja jonka suorittamisesta veloitetaan siirtokustannukset, lähetystoiminnan harjoittajille suoritettavat korvaukset ja tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöille teosten sisällön levittämisestä suoritettavat maksut, kuuluu sähköisen viestintäpalvelun käsitteen alaan ja siten kyseisen direktiivin ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi), sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi), jotka muodostavat sähköisiin viestintäpalveluihin sovellettavan uuden sääntelyjärjestelmän, aineelliseen soveltamisalaan siltä osin kuin tämä palvelu käsittää pääasiallisesti televisio-ohjelmien sisällön siirron kaapelijakeluverkossa loppukuluttajan vastaanottiin.

2) Kyseisiä direktiivejä on tulkittava siten, että ne ovat niiden täytäntönnäpönnölle asetetun määräajan päättymisestä alkaen esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen yhteisö, joka ei ole kansallinen sääntelyviranomainen, puuttuu suoraan hintoihin, joita sovelletaan radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoamisessa loppukuluttajille kaapeliteitse.

3) Näitä samoja direktiivejä on tulkittava siten, että ne ovat pääasian kaltaisessa tilanteessa vilpittömän yhteistyön periaatteen nojalla esteenä sille, että yhteisö, joka ei ole kansallinen sääntelyviranomainen, vetoaa kaapelin kautta saatavilla olevan radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoajaa kohtaan ehtoon, josta on määrätty ennen sähköisiin viestintäpalveluihin sovellettavan uuden sääntelyjärjestelmän toteuttamista tehdyssä sopimuksessa ja jolla rajoitetaan kyseisen tarjoajan hinnoitteluvapautta.

(¹) EUVL C 25, 28.1.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14.11.2013
— Valittajana Euroopan unionin neuvosto sekä muina osapuolina Gul Ahmed Textile Mills Ltd ja Euroopan komissio

(Asia C-638/11 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Polkumyynti — Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonti — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 7 kohta — Käsite ”muut tekijät”)

(2014/C 9/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: J.-P. Hix, avustajanaan Rechtsanwalt G. Berrisch)

Muut osapuolet: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (edustaja: avocat L. Ruessmann) ja Euroopan komissio (asiamies: A. Stobiecka-Kuik, avustajanaan barrister E. McGovern)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto, 27.9.2011 antamasta tuomiosta, jolla kumottiin lopullisen polkumyynnin käyttöön ottamisesta Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 2.3.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 397/2004 (EYVL L 66, s. 1) siltä osin kuin se koskee Gul Ahmed Textile Mills Ltd:tä — Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1) 3 artiklan 7 kohdan rikkominen — Vahingon määrittäminen — Syy-yhteyden osoittaminen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja aiheutuneen vahingon välillä — Huomioon otettavat tekijät

Tuomiolauselman

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills vastaan neuvosto, 27.9.2011 antama tuomio kumotaan.
- 2) Asia palautetaan Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 65, 3.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.11.2013
(Vrchní soud v Praze (Tšekin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — asia, jossa on kyse sellaisen taloudellisen seuraamuksen täytäntöönpanosta, jonka kohteena on Marián Baláž

(Asia C-60/12) ⁽¹⁾

(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätos 2005/214/YOS — Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen taloudellisiin seuraamuksiin — ”Tuomioistuin, jolla on toimivalta erityisesti rikosasioissa” — Unabhängiger Verwaltungssenat Itävallan oikeudessa — Täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimen suorittaman valvonnan laatu ja laajuus)

(2014/C 9/07)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrchní soud v Praze

Pääasian asianosainen

Marián Baláž

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Vrchní soud v Praze — Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24.2.2005 tehdyn neuvoston puitepääatoksen 2005/214/YOS (EUVL L 76, s. 16) 1 artiklan a alakohdan iii alakohdan tulkinta — Erityisesti rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen käsite — Unabhängiger Verwaltungssenat Itävallan oikeudessa — Puitepääatoksen 1 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu käsite ”tilaisuus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi” — Laajuus

Tuomiolauselman

- 1) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24.2.2005 tehdyn neuvoston puitepääatoksen 205/214/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepääatoksella 2009/299/YOS, 1 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu käsite ”tuomioistuin, jolla on toimivalta erityisesti rikosasioissa”, on unionin oikeuden itsenäinen käsite, ja sitä on tulkittava siten, että se kattaa kaikki tuomioistuimet, joissa noudatettavalla menettelyllä on rikosprosessin olennaiset ominaisuudet. Unabhängiger Verwaltungssenat in den Ländern (Itävalta) täyttää nämä kriteerit, ja sen on näin ollen katsottava kuuluvan kyseisen käsitteen alaan.

- 2) Puitepäättöksen 2005/214, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäättöksellä 2009/299, 1 artiklan a alakohdan iii alakohtaa on tulkittava siten, että henkilöllä on katsottava olleen tilaisuus saat-
taa asia sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta erityisesti rikosasioissa, silloin, kun hänen on ennen asian riitaut-
tamista tuomioistuimessa ollut noudatettava tuomioistuinkäsittelyä edeltävää hallinnollista menettelyä. Tällä tuomioistuimella on ol-
tava täysi toimivalta tutkia asia sekä oikeudellisen arvioinnin että tosiseikkojen osalta.

(¹) EUVL C 109, 14.4.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013
(Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkorat-
kaisupyyntö) — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR ja
Willi Schneider v. Land Rheinland-Pfalz

(Asia C-72/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi
85/337/ETY — Ympäristövaikutusten arviointi — Århusin
yleissopimus — Direktiivi 2003/35/EY — Oikeus hakea
muutosta lupapäätökseen — Ajallinen soveltamisala — Lu-
pamenettely, joka on aloitettu ennen direktiivin 2003/35/EY
täytäntöönpanon määräajan päättymispäivää — Kyseisen
päivän jälkeen tehty päätös — Kanteen tutkittavaksi ottami-
sen edellytykset — Oikeudenloukkaus — Sellaisen menettely-
virheen laatu, johon voidaan vedota — Valvonnan laajuus)

(2014/C 9/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR ja Willi
Schneider

Vastaaja: Land Rheinland-Pfalz

Muu osapuoli: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesver-
waltungsgericht

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht Leipzig —
Yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnit-
elmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien
85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen
sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta 26.5.2003
annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin
2003/35/EY (EUVL L 156, s. 17) 6 artiklan ja tiettyjen julkisten
ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista
27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (EYVL
L 175, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä
2003/35/EY, 10 a artiklan tulkinta — Tulvavedenpidätysaluei-
den rakentaminen — Oikeus hakea muutosta lupapäätökseen —
Ajallinen soveltamisala — Tilanne, jossa lupamenettely on aloi-
tettu ennen direktiivin 2003/35/EY täytäntöönpanolle varatun
määräajan päättymistä mutta jossa lupa on myönnetty tämän
ajankohdan jälkeen

Tuomiolauselmä

- 1) Kun yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suun-
nitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien
85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen
sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta 26.5.2003
annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä
2003/35/EY, jolla tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden
ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annettuun neuvos-
ton direktiiviin 85/337/ETY on lisätty 10 a artikla, säädetään,
että mainittu direktiivi on pantava täytäntöön viimeistään
25.6.2005, sitä on tulkittava niin, että kyseisen artiklan täytän-
töön panemiseksi annettuja kansallisen oikeuden säännöksiä on
sovellettava myös ennen 25.6.2005 aloitettuihin hallinnollisiin
lupamenettelyihin silloin, kun ne ovat johtaneet luvan myöntämi-
seen kyseisen päivän jälkeen.

- 2) Direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä
2003/35, 10 a artiklaa on tulkittava niin, että se on esteenä sille,
että jäsenvaltiot rajaavat kyseisen artiklan täytäntöönpanosäännös-
ten soveltamisen vain tilanteeseen, jossa päätöksen laillisuus riit-
autetaan sen vuoksi, ettei ympäristövaikutusten arviointia ole teh-
ty, laajentamatta sitä koskemaan tilannetta, jossa mainittu arvi-
ointi on tehty mutta virheellinen.

- 3) Direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä
2003/35, 10 a artiklan b alakohtaa on tulkittava niin, ettei se
ole esteenä sellaiselle kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan
kyse ei ole mainitussa artiklassa tarkoitetusta oikeudenloukkauk-
sesta, jos on osoitettu, että käsiteltävän asian olosuhteet huomioon
ottaen on mahdollista, että riidanalainen päätös ei olisi ollut eri-
lainen, jos menettelyvirhettä, johon muutoksenhakija vetoaa, ei
olisi ollut. Näin voi kuitenkin olla vain sillä edellytyksellä, että
tuomioistuin tai elin, jonka käsiteltäväksi muutoksenhaku on saa-
tettu, ei aseta tältä osin mitään todistustaakkaa muutoksenhaki-
jalle ja ratkaisee asian tarvittaessa urakoitsijan tai toimivaltaisten

viranomaisten toimittamien todisteiden tai yleisemmin koko sille esitetyn asiakirja-aineiston perusteella sekä ottaa huomioon sen virheen vakavuusasteen, johon vedotaan, ja tarkastaa tältä osin erityisesti, onko se vienyt yleisöltä, jota asia koskee, jonkin niistä takeista, joista on säädetty, jotta se direktiivin 85/337 tavoitteiden mukaisesti saisi tietoa ja voisi osallistua päätöksentekomenettelyyn.

(¹) EUVL C 133, 5.5.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 7.11.2013 — Euroopan komissio vastaan Puolan tasavalta

(Asia C-90/12) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Lentoliikenne — Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset lentoliikennesopimukset — Jäsenvaltioiden velvollisuus jakaa liikenneoikeudet niihin oikeutettujen Euroopan unionin lentoliikenteen harjoittajien kesken syrjimättömän ja avoimen menettelyn perusteella sekä ilmoittaa mainitusta menettelystä viipymättä komissiolle)

(2014/C 9/09)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Simonsson ja M. Owsiany-Hornung)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja M. Szpunar)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten lentoliikennesopimusten neuvottelemisesta ja täytäntöönpanosta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/2004 (EUVL L 157, s. 7) 5 ja 6 artiklan rikkominen — Jäsenvaltioiden velvollisuus jakaa liikenneoikeudet niihin oikeutettujen yhteisön lentoliikenteen harjoittajien kesken syrjimättömän ja avoimen menettelyn perusteella sekä ilmoittaa mainitusta menettelystä viipymättä komissiolle

Tuomiolauselmä

1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten lentoliikennesopimusten neuvottelemisesta ja täytäntöönpanosta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/2004 5 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut mainitun asetuksen kyseisten artiklojen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 126, 28.4.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.11.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA (C-187/12), Italia Zuccheri SpA ja Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola (C-188/12) sekä Eridania Sadam SpA (C-189/12) v. AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura ja Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

(Yhdistetyt asiat C-187/12–C-189/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 320/2006 — Asetus (EY) N:o 968/2006 — Maatalous — Sokerialan väliaikainen rakenneuudistusjärjestelmä — Rakenneuudistustuen myöntämisen edellytykset — Tuotantovälineiden ja täydellisen purkamisen käsitteet)

(2014/C 9/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA (C-187/12), Italia Zuccheri SpA ja Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola (C-188/12) sekä Eridania Sadam SpA (C-189/12)

Vastapuolet: AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura ja Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntöt — Consiglio di Stato — Sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20.2.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 (EUVL L 58, s. 42) 3 ja 4 artiklan ja yhteisön sokerialan väliaikaista rakenneuudistusjärjestelmää koskevan neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 968/2006 (EUVL L 176, s. 32) 4 artiklan tulkinta — Täyden tuen myöntämisen edellytykset — Tuotantovälineiden ja täydellisen purkamisen käsitteet — Sokerin, isoglukoosin tai inuliinisiirapin tuotantolaitosten mahdollisuus saada täysi tuki siinä tapauksessa, että ne eivät pura niitä tuotantovälineitä, jotka eivät liity mainittujen tuotteiden tuotantoon vaan joita käytetään muiden tuotteiden tuotannossa

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20.2.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 ja 4 artiklaa ja asetuksen N:o 320/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 968/2006 4 artiklaa on tulkittava siten, että näissä artikloissa käytetty ”tuotantovälineiden” käsite sisältää siilot, jotka on tarkoitettu tuensaajan sokerin varastointiin ja näin on riippumatta siitä, käytetäänkö niitä myös muihin tarkoituksiin. Käsitteen alaan eivät kuulu siilot, joita käytetään ainoastaan sellaisen kiintiössä tuotetun sokerin varastointiin, jonka muut tuottajat ovat tuoneet varastoitavaksi tai joka on ostettu muilta tuottajilta, eivätkä siilot, joita käytetään yksinomaan sokerin myyntipäällykseen panemiseen tai pakkaamiseen sokerin myyntiä varten. Kansallisen tuomioistuimen on arvioitava tämä kussakin tapauksessa kyseessä olevien siilojen teknisten ominaisuuksien ja tosiasiallisen käytön perusteella.
- 2) Asiassa C-188/12 esitettyjen kolmannen ja neljännen kysymyksen ja asiassa C-189/12 esitettyjen toisen ja kolmannen kysymyksen tutkimuksessa ei ole käynyt ilmi seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa perusasetuksen 3 ja 4 artiklan ja soveltamisasetuksen 4 artiklan pätevyyteen.

(¹) EUVL C 194, 30.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.11.2013 (Raad van Staten (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Minister voor Immigratie en Asiel v. X (C-199/12) ja Y (C-200/12) sekä Z v. Minister voor Immigratie en Asiel (C-201/12)

(Yhdistetyt asiat C-199/12–C-201/12) (¹)

(Direktiivi 2004/83/EY — Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämisedellytyksiä koskevat vähimmäisvaatimukset — 10 artiklan 1 kohdan d alakohta — Kuuluminen erityiseen yhteiskunnalliseen ryhmään — Sukupuolinen suuntautuminen — Vainon syy — 9 artiklan 1 kohta — Vainoksi katsottavien tekojen käsite — Perusteltu pelko jou-tua vainotuksi erityiseen yhteiskunnalliseen ryhmään kuuluminen vuoksi — Tällaisen pelon perustaksi riittävän vakavat teot — Lainsäädäntö, jossa homoseksuaaliset teot on säädetty rangaistaviksi — 4 artikla — Tosiseikkojen ja olosuhteiden tapauskohtainen arviointi)

(2014/C 9/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Minister voor Immigratie en Asiel (C-199/12 ja C-200/12) ja Z (C-201/12)

Vastapuolet: X (C-199/12), Y (C-200/12) ja Minister voor Immigratie en Asiel (C-201/12)

Muu osapuoli: Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettu (C-199/12–C-201/12)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnöt — Raad van State — Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 12) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan c alakohdan ja 10 artiklan 1 kohdan d alakohdan tulkinta — Pakolaisaseman myöntäminen — Edellytykset — Vainon syyt — Homoseksuaalisuus — Erityisen yhteiskunnallisen ryhmän käsite — Alkuperämaan lainsäädäntö, jossa homoseksuaalisista suhteista säädetään vähintään 10 vuoden vankeusrangaistus

Tuomiolauselmä

- 1) Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY 10 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että kussakin pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen rikoslainsäädännön, joka koskee erityisesti homoseksuaalisia henkilöitä, olemassaolon perusteella voidaan todeta, että näitä henkilöitä on pidettävä erityisenä yhteiskunnallisena ryhmänä.
- 2) Direktiivin 2004/83 9 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että pelkässä homoseksuaalisten tekojen säätämässä rangaistavaksi ei ole sellaisenaan kyse vainoksi katsottavasta teosta. Vankeusrangaistusta, joka on seuraamus homoseksuaalisista teoista ja joka tosiasiallisesti määrätään tällaisen lainsäädännön antaneessa alkuperämaassa, on sitä vastoin pidettävä kohtuuttomana tai syrjivänä rankaisemisena, joten siinä on kyse vainoksi katsottavasta teosta.
- 3) Direktiivin 2004/83 10 artiklan 1 kohdan d alakohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 2 artiklan c alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että sen soveltamisalasta jäävät pois vain sellaiset homoseksuaaliset teot, jotka ovat jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan rangaistavia. Pakolaisaseman saamista koskevaa hake-musta arvioidessaan toimivaltaiset viranomaiset eivät voi kohtuul-lisesti odottaa, että välttyäkseen vainon vaaralta turvapaikanhakija pitää homoseksuaalisuutensa alkuperämaassaan salassa tai osoit-taa pidättyvyyttä sukupuolisen suuntautumisensa ilmaisemisessa.

(¹) EUVL C 217, 21.7.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 14.11.2013 (Raad van Staten (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Belgacom NV v. Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) ja Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

(Asia C-221/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet — Avoimuusvelvoite — Soveltamisala — Jäsenvaltion julkisten yksiköiden ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen välillä tehty sopimus — Tilanne, jossa kyseiset yksiköt luovuttavat televisiopalvelujen tarjoamista koskevan toimintansa sekä määrääjäksi yksinoikeuden käyttää niiden kaapeliverkkoja tähän jäsenvaltioon sijoittautuneelle yritykselle — Samaan jäsenvaltioon sijoittautuneen taloudellisen toimijan mahdollisuus vedota SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaan tämän jäsenvaltion tuomioistuimissa — Tarjouskilpailun järjestämättä jättäminen — Oikeuttaminen — Aikaisemman sopimuksen olemassaolo — Sovinto, jolla on tarkoitus saada päätökseen tämän sopimuksen tulkintaa koskeva riita — Luovutetun toiminnan arvon alentamisen vaara)

(2014/C 9/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Belgacom NV

Vastaajat: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) ja Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Raad van State — SEUT 49 ja 56 artiklan tulkinta — Soveltamisala — Avoimuusperiaate — Julkisen yksikön ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen välillä tehty sopimus, joka koskee tiettyjen kyseiselle julkiselle yksikölle kuuluvien oikeuksien luovuttamista asianomaiselle yritykselle ilman julkistamista tai muille yrityksille osoitettua kehottua esittää tarjouksia

Tuomiolauselmä

1) SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioon sijoittautunut taloudellinen toimija voi vedota tämän jäsen-

valtion tuomioistuimissa siihen, että mainittuihin artikloihin perustuvaa avoimuusvelvoitetta on rikottu tehtäessä sopimus, jolla yksi tai useampi kyseisen jäsenvaltion julkinen yksikkö on joko antanut samaan jäsenvaltioon sijoittautuneelle taloudelliselle toimijalle palvelukonsession, johon liittyy varma rajat ylittävä intressi, tai antanut taloudelliselle toimijalle yksinoikeuden harjoittaa taloudellista toimintaa, johon liittyy tällainen intressi.

2) SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että

— pyrkimyksellä olla rikkomatta kaapeliverkkojen käyttöön liittyviä tiettyjä oikeuksia, jotka julkiset yksiköt ovat antaneet jo olemassa olevalla sopimuksella taloudelliselle toimijalle, ei voida oikeuttaa sitä, että kyseistä sopimusta laajennettaisiin unionin oikeuden vastaisesti siten, että annetaan suoraan palvelukonsessio tai yksinoikeus harjoittaa toimintaa tilanteessa, jossa niihin liittyy varma rajat ylittävä intressi, vaikka tarkoituksena olisi ratkaista riita, joka kyseisten osapuolten välillä on syntynyt sopimuksen ulottuvuudesta täysin niiden tahdosta riippumattomista syistä

— taloudelliset syyt, kuten pyrkimys välttää taloudellisen toiminnan arvon aleneminen, eivät ole sellaisia yleisiä etua koskevia pakottavia syitä, joilla voidaan oikeuttaa se, että annetaan suoraan kyseistä toimintaa koskeva palvelukonsessio tai yksinoikeus harjoittaa kyseistä toimintaa tilanteessa, jossa niihin liittyy varma rajat ylittävä intressi, kyseisissä artikloissa vahvistetuista yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteista poiketen.

⁽¹⁾ EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013 (Raad van Staten (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — C. Demir v. Staatssecretaris van Justitie

(Asia C-225/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus — Assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artikla — Standstill-lausekkeet — Laillisen oleskelun käsite)

(2014/C 9/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Kantaja: C. Demir

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Raad van State — Alankomaat — ETY:n ja Turkin tasavallan välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 13 artiklan tulkinta — Jäsenvaltioita koskeva kielto ottaa käyttöön uusia niiden alueella laillisesti oleskelevien ja työskentelevien turkkilaisten työntekijöiden työmarkkinoille pääsyyn kohdistuvia rajoituksia — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään Turkin kansalaisille jäsenvaltion alueelle myönnettävää ensimmäistä maahantulolupaa koskevasta aineellisesta ja/tai muodollisesta edellytyksestä — Vaatimus siitä, että asianomaisella henkilöllä on oltava väliaikainen oleskelulupa ennen Alankomaihin saapumista ja oleskeluluvan hakemista — Yhdistetyissä asioissa C-317/01 (Abatay) ja C-369/01 (Sahin) annetun tuomion 85 kohta (Kok., s. I-12301)

Tuomiolauselmä

- 1) Assosiaation kehittämisestä Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehdyllä sopimuksella, jonka ovat allekirjoittaneet Ankarassa 12.9.1963 yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta Euroopan talousyhteisön jäsenvaltiot sekä yhteisö ja joka on tehty, hyväksytty ja vahvistettu yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY, perustetun assosiaationeuvoston 19.9.1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa on tulkittava siten, että kun vastaanottavan jäsenvaltion toimenpiteellä pyritään määrittelemään Turkin kansalaisten aseman säännönmukaisuuden arviointiperusteet vahvistamalla tai muuttamalla niitä aineellisia ja/tai muodollisia edellytyksiä, jotka koskevat kyseisten kansalaisten tuloa sen alueelle, siellä oleskelua ja tarvittaessa siellä työskentelyä, ja kun nuo edellytykset merkitsevät uutta rajoitusta turkkilaisten työntekijöiden vapaan liikkuvuuden käyttämiselle kyseisessä artiklassa ilmaistussa standstill-lausekkeessa tarkoitetulla tavalla, tuota lauseketta ei voida jättää soveltamatta pelkästään sen perusteella, että toimenpiteellä on tarkoituksena ehkäistä laitonta maahantuloa ja oleskelua ennen oleskeluluvan hakemista.
- 2) Päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa on tulkittava siten, ettei oleskelu ole "laillista" silloin, kun asianomaisella on väliaikainen oleskelulupa, joka on voimassa vain odotettaessa oleskeluoikeudesta tehtävää lopullista päätöstä.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2013 (Inalta Curte de Casație și Justiție (Romania) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) — Corina-Hrisi Tulică v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12) sekä Călin Ion Plavoșin v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații ja Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

(Yhdistetyt asiat C-249/12 ja C-250/12) ⁽¹⁾

(Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 73 ja 78 artikla — Luonnollisten henkilöiden suorittamat kiinteistöjä koskevat liiketoimet — Mainittujen liiketoimien luokittelu verollisiksi liiketoimiksi — Maksettavan arvonlisäveron määrittäminen silloin, kun osapuolet eivät ole sopineet siitä mitään sopimusta tehdessään — Myyjän mahdollisuus periä arvonlisävero ostajalta tai tällaisen mahdollisuuden puuttuminen — Seuraukset)

(2014/C 9/14)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Inalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Corina-Hrisi Tulică (C-249/12) ja Călin Ion Plavoșin (C-250/12)

Vastajat: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12) sekä Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații ja Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Inalta Curte de Casație și Justiție — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 73 ja 78 artiklan tulkinta — Veron peruste — Luonnollisten henkilöiden kiinteän omaisuuden kaupat, jotka eivät ole arvonlisäveronalaisia — Kansallisten viranomaisten suorittama mainittujen kauppojen uudelleenluokittelu veronalaisiksi — Veron perusteen määrittäminen, kun arvonlisäveroa ei ole mainittu sopimusta tehtäessä — Arvonlisäveron määrän vähentäminen sovitusta hinnasta vai sen lisääminen ostajan maksamaan kokonaishintaan

Tuomiolauselmä

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY, erityisesti sen 73 ja 78 artiklaa, on

⁽¹⁾ EUVL C 243, 11.8.2012.

tulkittava niin, että silloin, kun sopimuspuolet ovat vahvistaneet tavarann hinnan mainitsematta lainkaan arvonlisäveroa ja kun kyseisen tavarann myyjä on henkilö, joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron verollisesta liiketoimesta, sovitun hinnan on katsottava sisältävän jo arvonlisäveron siinä tapauksessa, ettei myyjällä ole mahdollisuutta periä veroviranomaisten vaatimaa arvonlisäveroa ostajalta.

(¹) EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.11.2013 (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) esittäjä ennakkoratkaisupyyntö) — Giuseppe Romeo v. Regione Siciliana

(Asia C-313/12) (¹)

(Kansallinen hallinnollinen menettely — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne — Hallintotoimet — Perusteluvelvollisuus — Mahdollisuus korjata perustelujen puuttuminen hallintotoimesta vireille pannussa oikeudenkäynnissä — SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2014/C 9/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Giuseppe Romeo

Vastaaja: Regione Siciliana

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte dei Conti (Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana) — SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 14 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Kansallinen säännöstö, jossa julkishallinnolle annetaan mahdollisuus jättää perustelematta toimensa tietyissä olosuhteissa tai korjata perustelujen puuttuminen hallintotoimesta kyseistä toimea vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä —

Kansallinen oikeus, jossa viitataan unionin oikeuteen yksinomaan sisäisten tilanteiden sääntelemiseksi — Kansallisella tuomioistuimella oleva mahdollisuus tulkita ja soveltaa kansallisen oikeuden säännöksiä ja periaatteita unionin tuomioistuimen esittämään tulkintaan nähden poikkeavalla tavalla

Tuomiolauselmä

1) Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) 19.6.2012 tekemällään päätöksellä esittämä ensimmäinen kysymys jätetään tutkimatta.

2) Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana 19.6.2012 tekemällään päätöksellä esittämiin toiseen ja kolmanteen kysymykseen.

(¹) EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14.11.2013 — Valittajana Environmental Manufacturing LLP ja muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Société Elmar Wolf

(Asia C-383/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Kuviomerkki, joka esittää suden päätä — Kansainvälisten ja kansallisten kuviomerkkien, jotka sisältävät sanaosat "WOLF Jardin" ja "Outils WOLF", haltijan väite — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn loukkaus — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 5 kohta — Keskivertokuluttajan taloudellisen käyttäytymisen muuttuminen — Todistustaakka)

(2014/C 9/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Environmental Manufacturing LLP (edustajat: solicitor M. Atkins, advocate K. Shadbolt ja barrister S. Malynicz)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral) ja Société Elmar Wolf

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-570/10, Environmental Manufacturing v. SMHV — Wolf, 22.5.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi luokkaan 7 kuuluville tavaroille haetun suden päättä esittävän kuviomerkin hakijan kumoamiskanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) toisen valituslautakunnan 6.10.2010 tekemästä päätöksestä R 425/2010-2, jolla kumottiin väiteosaston päätös, jolla hylättiin luokkiin 1, 5, 7, 8, 12, 13 ja 31 kuuluville tavaroille rekisteröityjen kansainvälisten ja kansallisten kuviomerkkien "WOLF Jardin" ja "Outils WOLF" haltijan tekemä väite — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle aiheutuva vahinko

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-570/10, Environmental Manufacturing vastaan SMHV — Wolf (suden pää kuva), 22.5.2012 antama tuomio kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 331, 27.10.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.11.2013
(Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Comune di Ancona v. Regione Marche

(Asia C-388/12) (¹)

(Rakennerahastot — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Rakennerahaston myöntämä rahoitustuki — Menojen tukikelpoisuusperusteet — Asetus (EY) N:o 1260/1999 — 30 artiklan 4 kohta — Toimen pysyvyyssperiaate — Toimeen kohdistuvien huomattavien muutosten käsite — Konsessiosopimuksen myöntäminen julkaisematta ensin hankintailmoitusta ja järjestämättä ensin kilpailutusta)

(2014/C 9/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Comune di Ancona

Vastaaja: Regione Marche

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1) 30 artiklan 4 kohdan a alakohdan tulkinta — Yhteisön rahoitustuen peruuttaminen ja takaisinperintä — Huomattavien muutosten käsite — Yhtäältä toimen käyttötarkoituksen luonteen tai täytäntöönpanotapojen muuttamista koskevan edellytyksen ja toisaalta edellytyksen, jonka mukaan yritykselle tai julkiselle yhteisölle ei saa aiheutua aiheutonta hyötyä, välinen yhteys — Toiminnallinen muutos — Edellytys, jonka mukaan rahoitettavien hankkeiden on oltava yhteensopivia julkisia hankintoja koskevien unionin säännösten kanssa — Rahoitetun rakennelman käyttötarkoituksen osittainen muuttaminen ja sen hallinnoinnin antaminen konsessiosopimuksella yksityiselle toimijalle julkista tarjouskilpailua järjestämättä

Tuomiolauselman

- 1) Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 30 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitetut muutokset käsittävät sekä rakennelman toteutuksen aikana tapahtuvat muutokset että myöhemmin muun muassa sen hallinnoinnin aikana ilmenevät muutokset, mikäli tällaiset muutokset tapahtuvat kyseisessä säännöksessä säädetyn viiden vuoden määräajan kuluessa.
- 2) Asetuksen N:o 1260/1999 30 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että sen arvioimiseksi, koituuko konsession myöntämisestä huomattavia tuloja konsessionantajalle tai aiheutonta hyötyä konsessionhaltijalle, ei ole tarpeen ensin selvittää, onko konsession kohteena olevaan rakennelmaan kohdistunut huomattavia muutoksia.
- 3) Asetuksen N:o 1260/1999 30 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että se koskee sekä fyysistä muutosta silloin, kun toteutettu rakennelma ei vastaa rahoitettavaksi hyväksyttyä hanketta, että toiminnallista muutosta, ja kun kyse on muutoksesta, joka käsittää rakennelman käyttämisen muihin kuin rahoitettavaksi hyväksytyssä hankkeessa alun perin sovittuihin toimintoihin, tällaisen muutoksen on oltava sellainen, että se on omiaan merkittävästi vähentämään mahdollisuuksia saavuttaa kyseessä olevan toimen avulla sille osoitettu päämäärä.

4) Pääasian kaltaisessa tilanteessa unionin oikeus ei ole esteenä sille, että konsessio, joka koskee rakennelmaan liittyvää julkista palvelua, myönnetään ilman tarjouspyyntöä siltä osin kuin konsessio myönnetään noudattaen avoimuusperiaatetta, jonka noudattamisen — ilman, että tämä välttämättä merkitsee velvollisuutta esittää tarjouspyyntöä — on mahdollistettava se, että jonkin muun jäsenvaltion kuin sen, johon konsession myöntävä viranomaisen kuuluu, alueella sijaitseva yritys voi saada kyseistä konsessiota koskevia asianmukaisia tietoja ennen konsession myöntämistä siten, että tämä yritys olisi halutessaan voinut ilmaista kiinnostuksensa mainitun konsession saamisesta, mikä on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tutkittava.

(¹) EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 7.11.2013 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Asia C-442/12) (¹)

(Oikeusturvavakuutus — Direktiivi 87/344/ETY — 4 artiklan 1 kohta — Vakuutuksenottajan oikeus valita vapaasti asianajaja — Sopimukseen sovellettavien yleisten ehtojen lauseke, jossa taataan oikeudenkäynnissä ja hallinnollisessa menettelyssä vakuutuksenantajan työntekijän antama oikeudellinen apu — Ulkopuolisen oikeudellisen neuvonantajan antamasta oikeudellisesta avusta aiheutuneiden kulujen korvaaminen ainoastaan siinä tapauksessa, että vakuutuksenantajan mukaan on välttämätöntä antaa asia ulkopuolisen oikeudellisen neuvonantajan hoidettavaksi)

(2014/C 9/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jan Sneller

Vastaaja: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hoge Raad der Nederlanden — Alankomaat — Oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22.6.1987 annetun neuvoston direktiivin 87/344/ETY (EYVL L 185, s. 77) 4 artiklan 1 kohdan tulkinta — Vakuutetun henkilön vapaus valita asianajaja

Tuomiolauselmä

1) Oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22.6.1987 annetun neuvoston direktiivin 87/344/ETY 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että oikeusturvavakuutuksen antaja, joka määrää vakuutus sopimuksissaan, että sen työntekijät lähtökohtaisesti antavat oikeudellista apua, määrää lisäksi, että vakuutuksenottajan vapaasti valitseman asianajajan tai edustajan antamasta oikeudellisesta avusta aiheutuvat kulut voidaan kattaa ainoastaan, jos vakuutuksenantaja katsoo, että asia on annettava ulkopuolisen neuvonantajan hoidettavaksi.

2) Sillä, onko kyseessä olevassa oikeudenkäynti- ja hallintomenettelyssä kansallisen oikeuden nojalla pakko turvautua oikeudelliseen apuun vai ei, ei ole merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta.

(¹) EUVL C 9, 12.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2013 (Cour constitutionnelle (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) v. Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL ja Grégory Francotte

(Asia C-473/12) (¹)

(Henkilötietojen käsittely — Direktiivi 95/46/EY — 10 ja 11 artikla — Informointivelvollisuus — 13 artiklan 1 kohdan d ja g alakohta — Poikkeukset — Poikkeusten soveltamisala — Yksityisetsivät, jotka toimivat säännellyn ammatin valvontaelimen lukuun — Direktiivi 2002/58/EY — 15 artiklan 1 kohta)

(2014/C 9/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour constitutionnelle

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Vastaajat: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL ja Grégory Francotte

Muut osapuolet: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA) ja Conseil des ministres

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour constitutionnelle (Belgia) — Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, s. 31) 11 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan 1 kohdan d ja g alakohdan sekä SEU 6 artiklan 3 kohdan tulkinta — Kysymys yhdenmukaistamisen täydellisyydestä — Jäsenvaltion vapaus säätää rajoitus tai poikkeus velvollisuudesta ilmoittaa välittömästi asianomaiselle henkilölle — Tästä velvollisuudesta tehdyn poikkeuksen soveltamisala — Yksityisetsivien elinkeinotoiminnan kuumainen soveltamisalaan — Jos vastaus on kieltävä, direktiivin 95/46/EY 13 artiklan yhteensopivuus SEU 6 artiklan 3 kohdan kanssa erityisesti yhdenvertaisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen kannalta

Tuomiolauselman

Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 13 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta vaan mahdollisuus panna täytäntöön kansallisessa oikeudessaan yksi tai useampia kyseisessä säännöksessä säädettyjä poikkeuksista velvollisuudesta informoida rekisteröityjä heidän henkilötietojensa käsittelystä.

Ammatillisen elimen lukuun toimivan yksityisetsivän toiminta säännellyn ammatin, nyt käsiteltävässä asiassa kiinteistönvälittäjän ammatin, ammattietiikan rikkomisen tutkimiseksi kuuluu direktiivin 95/46 13 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn poikkeuksen alaan.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.11.2013 (Landesgericht Feldkirchin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Armin Maletic ja Marianne Maletic v. lastminute.com GmbH ja TUI Österreich GmbH

(Asia C-478/12) (¹)

(Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 16 artiklan 1 kohta — Jäsenvaltiossa asuvan kuluttajan ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen matkatoimiston välinen matkasopimus — Matkatoimisto käyttää kuluttajan kotipaikan jäsenvaltioon sijoittautunutta palvelujen tarjoajaa — Kuluttajan oikeus nostaa kotipaikkansa tuomioistuimessa kanne molempia yrityksiä vastaan)

(2014/C 9/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Feldkirch

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Armin Maletic ja Marianne Maletic

Vastaajat: lastminute.com GmbH ja TUI Österreich GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landesgericht Feldkirch — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 16 artiklan 1 kohdan tulkinta — Toimivalta kuluttajien tekemien sopimusten osalta — Kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välillä tehty sopimus matkapaketista — Tilanne, jossa elinkeinonharjoittajalla on kotipaikka eri jäsenvaltiossa kuin kuluttajalla ja jossa elinkeinonharjoittaja käyttää mainitun sopimuksen täyttämiseen elinkeinonharjoittajaa, jonka kotipaikka on kuluttajan jäsenvaltiossa — Kuluttajalla mahdollisesti oleva oikeus nostaa kotipaikkansa tuomioistuimessa kanne näitä kumpaakin elinkeinonharjoittajaa vastaan

Tuomiolauselman

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 16 artiklan 1 kohdassa säädettyä käsitettä "toinen sopimuspuoli" on tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa myös toimijan, jonka kanssa kuluttaja on tehnyt kyseisen sopimuksen, sopimuspuolta, jonka kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, missä mainitun kuluttajan kotipaikka on.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 7.11.2013 (Bundesarbeitsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Tefik Isbir v. DB Services GmbH

(Asia C-522/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Direktiivi 96/71/EY — Vähimmäispalkka — Työnantajan usean vuoden kestävä säästöohjelmaan työntekijöiden hyväksi maksamat kiinteämääräiset maksut)

(2014/C 9/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Tevfik Isbir

Vastaaja: DB Services GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesarbeitsgericht — Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY (EYVL L 18, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan c alakohdan tulkinta — Vähimmäispalkan laskeminen — Työnantajan usean vuoden kestäväan säästöohjelmaan työntekijöiden hyväksi maksamien maksujen mahdollinen sisällyttäminen siihen — Tilanne, jossa työntekijät eivät usean vuoden aikana voi määrätä näistä varoista

Tuomiolauselmä

Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY 3 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan c alakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sellaisten palkanosien sisällyttämiselle vähimmäispalkkaan, joilla ei muuteta yhtäältä työntekijän suorituksen ja toisaalta hänen tästä suorituksesta saamansa vastikkeen välistä suhdetta. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tarkistaa, koskeeko tämä pääasiassa kyseessä olevia palkanosia.

(¹) EUVL C 32, 2.2.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 7.11.2013 — Valittajana Helleenien tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-547/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — EMOTR:n tukiosasto — Rahastosta rahoitettaviin menoihin liittyvien jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Tiettyjen jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Helleenien tasavallalta perittävät määrät silloin, kun perintää ei ole toteutettu määräajassa — Selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)

(2014/C 9/22)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: I. Chalkias ja S. Papaioannou)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Tserepa-Lacombe ja D. Triantafyllou)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-158/98, Helleenien tasavalta vastaan komissio, 10.10.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi osittain kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) takuuosastosta rahoitettujen menojen tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä sovellettavista rahoitusseuraamuksista tapauksissa, joissa sääntöjen vastaisuudet katsotaan toimijoiden syyksi, 13.2.2009 tehty komission päätös K(2009) 810 lopullinen

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013 — Valittajana Wam Industriale SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-560/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Yrityksen asettautuminen tiettyihin kolmansiin maihin — Korkotukilainat — Päätös, jolla tuki todetaan osittain yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Päätös tehty sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut samaa menettelyä koskevan alkuperäisen päätöksen — Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano)

(2014/C 9/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Wam Industriale SpA (edustajat: avvocato E. Giliani ja avvocato R. Bertoni)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja D. Grespan)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-303/10, Wam Industriale vastaan komissio, 27.9.2012 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi vaatimuksen kumota valtiontuesta, jonka Italia on myöntänyt WAM SpA -yritykselle, 24.3.2010 annettu komission päätös 2011/134/EU (EUVL 2011, L 57, s. 29) — Perusteluvelvollisuus — Puolustautumisoikeudet — Suhteellisuusperiaate — Hyvän hallinnon periaate — Kohtuullinen aika

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) *Wam Industriale SpA* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 63, 2.3.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2013
— Valittajana Italian tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-587/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Yrityksen asettautuminen tiettyihin kolmansiin maihin — Korkotukilainat — Päätös, jolla tuki todetaan osittain yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään perimään se takaisin — Päätös tehty sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut samaa menettelyä koskevan alkuperäisen päätöksen — Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano)

(2014/C 9/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato P. Gentili)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja D. Grespan)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-257/10, Italia vastaan komissio, 27.9.2012 antamasta tuomiosta, jolla se hylkäsi kanteen, jolla oli vaadittu kumoamaan valtiontuesta, jonka Italia on myöntänyt WAM SpA -yritykselle, 24.3.2010 annettu komission päätös 2011/134/EU (EUVL 2011, L 57, s. 29) — Perusteluvelvollisuus — Kontradiktorinen periaate — Oikeusvoima — Suhteellisuusperiaate — Vähämerkisyisestä tuesta annettu asetus

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 63, 2.3.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 7.11.2013
— Euroopan komissio vastaan Ranskan tasavalta

(Asia C-23/13) (¹)

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/271/ETY — Yhdyskuntajätevesien käsittely — 3 ja 4 artikla)

(2014/C 9/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja E. Manhaeve)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja S. Menez)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (EYVL L 135, s. 40) 3 ja 4 artiklan rikkominen — Yhdyskuntajätevesien keräily ja käsittelyn puutteellisuudet kahdeksassa taajamassa

Tuomiolauselmä

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY 3 artiklan ja 4 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan,

— koska se ei ole huolehtinut yhdyskuntajätevesien keräämisestä Basse-Terren taajamassa, jonka asukasvastineluku on yli 15 000, ja

— koska se ei ole huolehtinut yhdyskuntajätevesien käsittelystä Ajaccio-Sanguinaires'n, Basse-Terren, Bastia-Nordin, Cayenne-Leblondin ja Saint-Denis'n taajamissa, joiden asukasvastineluku on yli 15 000.

2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 79, 16.3.2013.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 7.10.2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Asia C-527/13)

(2014/C 9/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lourdes Cachaldora Fernandez

Vastapuolet: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [miesten ja naisten] tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/7/ETY (¹) 4 artiklan vastaisena pidettävä Espanjan yleisen sosiaaliturvalain 7. lisäsäännöksen 1 kohdan 3 säännön b alakohdan kaltaista kansallista säännöstä, joka vaikuttaa pääosin naispuolisiin työntekijöihin ja jonka mukaan vakuutusmaksuihin perustuvan pysyvän työkyvyttömyyseläkkeen perusmäärän laskentakaudelle ja osa-aikaisen työsuhteen jälkeen sijoittuvat ajanjaksot, joilta ei ole maksettu vakuutusmaksuja, katetaan kulloinkin voimassa olevilla vähimmäismaksuperusteilla alennettuina tällaista ajanjaksoa edeltäneeseen osa-aikaiseen työsuhteeseen sovelletulla osa-aikakertomella, kun taas vastaavaa vähennystä ei tehdä, jos työsuhte on kokoaikainen?
- 2) Onko Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY (²) 5 a lausekkeen 1 kohdan a alakohdan vastaisena pidettävä Espanjan yleisen sosiaaliturvalain 7. lisäsäännöksen 1 kohdan 3 säännön b alakohdan kaltaista kansallista säännöstä, joka vaikuttaa pääosin naispuolisiin työntekijöihin ja jonka mukaan vakuutusmaksuihin perustuvan pysyvän työkyvyttömyyseläkkeen perusmäärän laskentakaudelle ja osa-aikaisen työsuhteen jälkeen sijoittuvat ajanjaksot, joilta ei ole maksettu vakuutusmaksuja, katetaan kulloinkin voimassa olevilla vähimmäisperusteilla alennettuina tällaista ajanjaksoa edeltäneeseen osa-

aikaiseen työsuhteeseen sovelletulla osa-aikakertomella, kun taas vastaavaa vähennystä ei tehdä, jos työsuhte on kokoaikainen?

(¹) EYVL L 6, 10.1.1979, s. 24.

(²) EYVL L 14, 20.1.1998, s. 9.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 14.10.2013 — Birutė Šiba v. Arūnas Devėnas

(Asia C-537/13)

(2014/C 9/27)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Birutė Šiba

Muu osapuoli: Arūnas Devėnas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin kuluttajansuojalainsäädännössä tarkoitettuna kuluttajana pidettävä luonnollista henkilöä, joka vastaanottaa oikeudellisia palveluja tällaisten palvelujen vastikkeellisesta tarjoamisesta asianajajan kanssa tekemiensä sopimusten perusteella, kun kyseisiä palveluja tarjotaan tilanteissa, jotka todennäköisesti liittyvät luonnollisen henkilön henkilökohtaisiin intresseihin (avioero, avioliiton aikana hankitun omaisuuden jako jne.)?
- 2) Onko unionin kuluttajansuojalainsäädännössä tarkoitettuna elinkeinonharjoittajana pidettävä asianajajaa, joka harjoittaa vapaata ammattia ja joka laatii oikeudellisten palvelujen vastikkeellisesta tarjoamisesta luonnollisen henkilön kanssa tekemiensä sopimuksen, joka velvoittaa asianajajan tarjoamaan oikeudellisia palveluja, jotta luonnollinen henkilö voi saavuttaa hänen työhönsä tai ammattiinsa liittymättömät tavoitteet?
- 3) Kuuluvatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (¹) soveltamisalaan oikeudellisten palvelujen vastikkeellisesta tarjoamisesta tehtävät sopimukset, jotka asianajaja laatii osana ammatillista toimintaansa vapaan ammatin harjoittajana?

- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällaisten sopimusten luokittelussa kuluttajasopimuksiksi sovellettava yleisiä perusteita, vai olisiko ne määritettävä kuluttajasopimuksiksi erityisten perusteiden mukaisesti? Jos tällaisten sopimusten luokitteluun kuluttajasopimuksiksi on sovellettava erityisiä perusteita, mitä nämä perusteet ovat?

(¹) EYVL L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 14.10.2013 — eVigilo Ltd v. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

(Asia C-538/13)

(2014/C 9/28)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: eVigilo Ltd

Vastapuoli: Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin lainsäädännön julkisia hankintoja koskevia sääntöjä — direktiivin [89/665, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä] 2007/66 (¹) 1 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, jossa vahvistetaan tehokkuuden ja nopeuden periaatteet tarjoajien loukattujen oikeuksien puolustamisen yhteydessä, direktiivin 2004/18 (²) 2 artiklaa, jossa vahvistetaan tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatteet, sekä direktiivin 2004/18 44 artiklan 1 kohtaa ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, joissa säädetään hankintasopimuksen tekemistä kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen tehneen tarjoajan kanssa koskevasta menettelystä — ymmärrettävä ja tulkittava yhdessä vai erikseen (mutta rajoittamatta edellä mainittujen säännösten soveltamista) siten, että:

- a) jos tarjoajan tietoon on tullut mahdollinen merkittävä yhteys(sidos), joka toisella tarjoajalla on hankintaviranomaisen tarjousten arvioinnissa käyttämiin asiantuntijoihin, ja (tai) kyseisen toisen tarjoajan mahdollisesti poikkeuksellinen asema, joka johtuu riidanalaisen hankintamenettelyn yhteydessä aiemmin tehdystä valmistelutyöstä, ja jos hankintaviranomainen ei ole ryhtynyt toimiin

kyseisten seikkojen suhteen, pelkästään tämän tiedon perusteella voidaan vaatia, että muutoksenhakuelimen on todettava lainvastaisiksi hankintaviranomaisen, joka ei pystynyt varmistamaan menettelyjen avoimuutta ja puolueettomuutta, toimet, eikä muutoksenhakijan myöskään edellytetä osoittavan konkreettisesti, että asiantuntijat ovat toimineet puolueellisesti?

- b) kun muutoksenhakuelin on todennut muutoksenhakijan edellä mainitulle vaatimukselle esittämien perusteiden olevan perusteltuja, päättäessään seurauksista, joita kyseisillä perusteilla saattaa olla tarjouspyyntömenettelyn lopputulokselle, muutoksenhakuelin ei ole velvollinen ottamaan huomioon sitä, että tarjoajien jättämien tarjousten arvioinnin tulokset olisivat olleet olennaisilta osin samat, ellei tarjoukset arvioineiden asiantuntijoiden joukossa olisi ollut puolueellisia arvioijia?

- c) kun tarjoaja saa (lopulta) tietoonsa niiden kokonaistaloudellisesti edullisimpaan tarjoukseen liittyvien perusteiden sisällön, jotka laadittiin laadullisten parametrien mukaisesti ja muotoiltiin abstraktisti tarjouspyyntömenettelyehdoissa (kuten täydellisyys ja yhteensopivuus hankintaviranomaisen tarpeiden kanssa), joiden osalta tarjoaja pystyi olennaisilta osin tekemään tarjouksen, vasta sinä ajankohtana, jona hankintaviranomainen arvioi tarjoajien jättämiä tarjouksia kyseisten perusteiden mukaisesti ja antoi asiasta kiinnostuneille osapuolille kattavasti tietoa tehtyjen päätösten perusteista, kansallisessa lainsäädännössä muutoksenhakumenettelylle määritettyä vanhentumisaikaa voidaan soveltaa asianomaiseen tarjoajaan vasta kyseisestä ajankohdasta alkaen?

- 2) Onko direktiivin 2004/18 53 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, sovellettuna yhdessä saman direktiivin 2 [artiklassa] vahvistettujen hankintasopimuksia annettaessa noudatettavien periaatteiden kanssa, ymmärrettävä ja tulkittava siten, että hankintaviranomaiset eivät saa ottaa käyttöön (ja soveltaa) tarjoajien jättämien tarjousten arviointia varten menettelyä, jossa tarjousten arvioinnin tulokset määräytyvät sen perusteella, miten kattavasti tarjoajat ovat osoittaneet, että niiden tarjoukset täyttävät tarjouspyyntöasiakirjojen vaatimukset, eli mitä kattavammin (seikkaperäisemmin) tarjoaja on kuvannut tarjouksensa vastaavan tarjouspyyntömenettelyehtoja, sitä enemmän pisteitä sen tarjous saa?

(¹) Neuvoston direktiivien 89/665/ETY ja 92/13/ETY muuttamisesta julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen tehokkuuden parantamiseksi 11.12.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/66/EY (EUVL L 335, s. 31).

(²) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 14.10.2013 — Merck Canada Inc. ja Merck Sharp & Dohme Ltd v. Sigma Pharmaceuticals PLC

(Asia C-539/13)

(2014/C 9/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Merck Canada Inc. ja Merck Sharp & Dohme Ltd

Vastapuoli: Sigma Pharmaceuticals PLC

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voiko patentin tai lisäsuojatodistuksen haltija tai edunsaaja vedota erityisjärjestelyn ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin oikeuksiinsa ainoastaan, jos se on ilmaissut aikomuksensa tehdä niin?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

a) Kuinka aikomus on ilmaistava?

b) Onko niin, ettei patentinhaltija tai edunsaaja voi vedota oikeuksiinsa sellaisen lääkkeen jäsenvaltiossa tapahtuvan tuonnin tai markkinoille saattamisen osalta, joka on tapahtunut ennen kuin tämä ilmaisi aikomuksensa vedota mainittuihin oikeuksiinsa?

3) Mikä on se taho, jonka on tehtävä erityisjärjestelyn toisessa kohdassa tarkoitettu ennakkoilmoitus patentin tai lisäsuojatodistuksen haltijalle tai edunsaajalle? Erityisesti:

a) Onko ennakkoilmoituksen tekijän oltava se henkilö, joka aikoo tuoda lääkkeen maahan tai saattaa sen markkinoille?

tai

b) Kun kansallisessa lupajärjestelmässä sallitaan, että viranomaislupaa voi hakea myös jokin toinen taho kuin aiottu tuoja, voiko viranomaislupan hakijan tekemä ennakkoilmoitus olla pätevä, jos tämä henkilö ei itse aio tuoda lääkettä maahan tai saattaa sitä markkinoille mutta jos aiottu tuonti ja markkinoille saattaminen tapahtuu hakijan viranomaisluvalla? Ja

i) onko sillä merkitystä, että ennakkoilmoituksessa ilmoitetaan henkilö, joka tuo lääkettä maahan tai saattaa sen markkinoille?

ii) onko sillä merkitystä, että ennakkoilmoituksen tekee ja viranomaislupaa hakee yksi oikeushenkilö, joka kuuluu yhden taloudellisen kokonaisuuden muodostavaan konserniin, ja tuonnin ja markkinoille saattamisen toteuttaa toinen oikeushenkilö, joka kuuluu mainittuun konserniin, ensimmäisen oikeushenkilön saaman luvan nojalla, jos ennakkoilmoituksessa ei kuitenkaan ilmoiteta sitä oikeushenkilöä, joka tuo lääkkeen maahan ja saattaa sen markkinoille?

4) Kenelle ennakkoilmoitus on osoitettava erityisjärjestelyn toisen kohdan nojalla? Erityisesti:

a) Tarkoittaako patentin tai lisäsuojatodistuksen edunsaaja ainoastaan henkilöitä, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus nostaa kanne patentin tai lisäsuojatodistuksen täytäntöön panemiseksi?

tai

b) Riittääkö tilanteessa, jossa konserni muodostaa useita oikeudellisia yksiköitä käsittävän yhden taloudellisen kokonaisuuden, että ilmoitus osoitetaan sille oikeudelliselle yksikölle, joka on operatiivinen tytäryhtiö ja markkinoille saattamista koskevan luvan haltija tuontijäsenvaltiossa, eikä sille kyseisen konsernin yksikölle, jolla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus nostaa kanne patentin tai lisäsuojatodistuksen täytäntöön panemiseksi, joko sillä perusteella, että ensin mainitun oikeudellisen yksikön voidaan katsoa olevan patentin tai lisäsuojatodistuksen edunsaaja, tai sillä perusteella, että voidaan olettaa, että tällainen ilmoitus tulee tavanomaisessa tapauksessa niiden henkilöiden tietoon, jotka tekevät päätöksiä patentin tai lisäsuojatodistuksen haltijan puolesta?

c) Jos neljännen kysymyksen b kohtaan vastataan myöntävästi, tuleeko muutoin säännönmukaisesta ilmoituksesta säännönvastainen, jos se on osoitettu yrityksen lakiasiainjohtajalle, kun kyseinen yritys ei ole konsernin se yksikkö, jolla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus nostaa kanne patentin tai lisäsuojatodistuksen täytäntöönpanemiseksi, vaan se on operatiivinen tytäryhtiö tai markkinoille saattamista koskevan luvan haltija tuontijäsenvaltiossa, ja jos kyseinen lakiasiainosasto saa käytännössä säännöllisesti erityisjärjestelyä ja muita seikkoja koskevia ilmoituksia rinnakkaistuojiilta?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 16.10.2013 — Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover

(Asia C-541/13)

(2014/C 9/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Douane Advies Bureau Rietveld

Vastaaja: Hauptzollamt Hannover

Ennakkoratkaisukysymys (¹)

Onko CN-nimikkeeseen 3822 sisältyviin sanoihin "taudinmääritysreagenssit" ja "laboratorioreagenssit" sisältyvä reagenssin käsite ymmärrettävä siten, että kyse on oltava aineksesta, jota käytetään sen vuoksi, että se reagoi kemiallisesti tutkittavaan aineeseen tai sen kanssa osoittamaan aineen tila tai ominaisuus?

(¹) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 9.10.2012 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 927/2012 (EUVL L 304, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 28.10.2013 — Z. Zh. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie ja Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. I. O.

(Asia C-554/13)

(2014/C 9/31)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Z. Zh.

Vastapuoli: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

ja

Valittaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Vastapuoli: I. O.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko laittomasti jäsenvaltion alueella oleskeleva kolmannen maan kansalainen vaaraksi yleiselle järjestykselle jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (EUVL L 348) (jäljempänä palauttamisdirektiivi) 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla jo sillä perusteella, että hän on epäiltynä kansallisen oikeuden mukaan rikoksena rangaistavasta teosta, vai edellyttääkö se, että hänet on rikostuomioistuimessa tuomittu tällaisesta teosta, ja onko kyseisen tuomion oltava jälkimmäisessä tapauksessa lainvoimainen?
- 2) Onko arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltion alueella laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen vaaraksi yleiselle järjestykselle palauttamisdirektiivin 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla, epäiltynä olon tai tuomion lisäksi merkitystä muilla tapauskohtaisilla tosiseikoilla ja olosuhteilla, kuten kansallisen oikeuden mukaan rikoksena rangaistavan teon vakavuudella ja laadulla, kuluneella ajalla ja asianomaisen aikeilla?
- 3) Onko niillä tapauskohtaisilla tosiseikoilla ja olosuhteilla, joilla on merkitystä toisessa ennakkoratkaisukysymyksessä tarkoitetun arvioinnin kannalta, merkitystä myös siinä yhteydessä, että palauttamisdirektiivin 7 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltio voi olla myöntämättä aikaa vapaaehtoista poistumista varten tai myöntää sitä varten vähemmän kuin seitsemän päivää, jos asianomainen on vaaraksi yleiselle järjestykselle kyseisessä kohdassa tarkoitetulla tavalla?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 31.10.2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve v. Moussa Abdida

(Asia C-562/13)

(2014/C 9/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour du travail de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Vastapuoli: Moussa Abdida

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivejä 2004/83/EY,⁽¹⁾ 2005/85/EY⁽²⁾ ja 2003/9/EY⁽³⁾ tulkittava siten, että ne velvoittavat jäsenvaltion, joka on säätänyt, että "ulkomaalaisella, joka kärsii sairaudesta, josta voi aiheutua tosiasiallinen hengenvaara tai epäinhimillisen tai halventavan kohtelun vaara siinä tapauksessa, ettei hänen kotimaassaan kyetä tarjoamaan sairauden edellyttämää hoitoa" on oikeus direktiivin 2004/83/EY 15 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun toissijaiseen suojeluun,

— säättämään, että muutoksenhaulla päätökseen, jolla oleskeluoikeus ja/tai toissijainen suojeluasema on evätty ja jolla henkilö on määrätty poistumaan maasta, on lykkäävä vaikutus

— huolehtimaan sosiaalisia tukia tai vastaanottopalveluja koskevassa järjestelmässään hakijan muista perustarpeista, sairaanhoitoa lukuun ottamatta, siihen asti, kunnes tähän hallintopäätöksen kohdistettu muutoksenhaku on ratkaistu?

2) Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, velvoittavatko perusoikeuskirja ja erityisesti sen 1–3 artikla (ihmisarvo, oikeus elämään ja ruumiilliseen koskemattomuuteen), 4 artikla (epäinhimillisen ja halventavan kohtelun kielto) 19 artiklan 2 kohta (kielto karkottaa maahan, jossa uhkaa vakava epäinhimillisen tai halventavan kohtelun vaara), 20 ja 21 artikla (yhdenvertainen kohtelu ja syrjinnän kielto) ja/tai sen 47 artikla (oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin) jäsenvaltion, joka saattaa direktiivit 2004/83/EY, 2005/85/EY ja 2003/9/EY osaksi kansallista oikeusjärjestystä, säättämään muutoksenhausta, jolla on lykkäävä vaikutus, ja huolehtimaan edellä 1 kysymyksessä tarkoitetuista perustarpeista?

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 2).

⁽²⁾ Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annettu neuvoston direktiivi 2005/85/EY (EUVL L 326, s. 13).

⁽³⁾ Turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27.1.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/9/EY (EUVL L 31, s. 18)..

Valitus, jonka Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion on tehnyt 31.10.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-489/12, Planet v. komissio, 9.9.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-564/13 P)

(2014/C 9/33)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (edustaja: asianajaja V. Christianos)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-489/12 9.9.2013 antama määräys on kumottava.

— Asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-489/12 9.9.2013 antama määräys sisältää oikeudellisia arvioita, joilla rikotaan unionin oikeuden sääntöjä, ja vaatii määräyksen kumoamista.

Valittajan mukaan valituksenalainen määräys on kumottava, koska siinä on tulkittu ja sovellettu virheellisesti unionin oikeutta oikeussuojaintressin, jota edellytetään unionin oikeuden mukaan sellaisen vahvistamiskanteen nostamiseen, jonka kohteena on sopimusveloitteiden rikkomisen toteaminen, sisällön osalta ja sen osalta, onko tämä [oikeussuojaintressi] jo syntynyt ja edelleen olemassa.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.11.2013 —
Preparados Alimenticios v. SMHV — Rila Feinkost-
Importe (Jambo Afrika)**

(Asia T-377/10) ⁽¹⁾

**(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sana-
merkin Jambo Afrika rekisteröimiseksi yhteisön tavaramer-
kiksi — Aikaisemmat yhteisön kuviomerkit JUMBO, JUMBO
CUBE, JUMBO MARINADE, JUMBO NOKKOS, JUMBO
ROF, JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON, JUMBO
Aroma All purpose seasoning Condiment — Aikaisemmat
kansalliset kuviomerkit JUMBO — Aikaisempi rekisteröimä-
tön sanamerkki JUMBO — Suhteellinen hylkäysperuste —
Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o
207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)**

(2014/C 9/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Preparados Alimenticios, SA (L'Hospitalet de Llobregat,
Espanja) (edustaja: asianajaja D. Pellisé Urquiza)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja
mallit) (SMHV) (asiamies: P. Geroulakos)

**Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin ylei-
sessä tuomioistuimessa:** Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG
(Stemwede-Levern, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Weeg)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 9.6.2010 teke-
mästä päätöksestä (asia R 1144/2009-1) joka koskee Preparados
Alimenticios, SA:n ja Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG:n
välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) Preparados Alimenticios, SA veloitetaan korvaamaan oikeuden-
käyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 —
Heede v. SMHV (Matrix-Energetics)**

(Asia T-313/11) ⁽¹⁾

**(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Matrix-
Energetics rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdot-
tomat hylkäysperusteet — Kuvailuvuus — Kohdeyleisö —
Kuvailuvuuden arvioinnin ajankohta — Asetuksen (EY) N:o
207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)**

(2014/C 9/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Günter Heede (Walldorf-Baden, Saksa) (edustaja: asian-
ajaja R. Utz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja
mallit) (SMHV) (asiamies: K. Klüpfel)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 8.4.2011 teke-
mästä päätöksestä (asia R 1848/1010-4), joka koskee hake-
musta sanamerkin Matrix-Energetics rekisteröimiseksi yhteisön
tavaramerkiksi

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) Günter Heede veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 238, 13.8.2011.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 — El
Hogar Perfecto del Siglo XXI v. SMHV — Wenf
International Advisers (korkkiruuvi)**

(Asia T-337/12) ⁽¹⁾

**(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhtei-
sömalli, joka esittää korkkiruuvia — Aikaisempi kansallinen
malli — Mitättömyysperuste — Yksilöllisen luonteen puuttu-
minen — Erilaisen yleisvaikutelman puuttuminen — Asian-
tunteva käyttäjä — Mallin luoneen vapaus — Asetuksen (EY)
N:o 6/2002 4 ja 6 artikla sekä 25 artiklan 1 kohdan b
alakohta)**

(2014/C 9/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL (Madrid, Espanja)
(edustajat: asianajajat C. Ruiz Gallegos ja E. Veiga Conde)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: Ó. Mondéjar Ortuño)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Wenf International Advisers Ltd (Tortola, Brittiläiset Neitsytsaaret) (edustajat: asianajajat J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela ja I. Munilla Muñoz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 1.6.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 89/2011 3), joka koskee Wenf International Advisers Ltd:n ja El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 287, 22.9.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 — Equinix (Germany) v. SMHV — Acotel (ancotel.)

(Asia T-443/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvimerkin ancotel. rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön kuviomerkki ACOTEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 9/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Equinix (Germany) GmbH, aiemmin ancotel GmbH (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Truelsen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Poch)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Acotel SpA (Rooma, Italia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 3.8.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1895/2011-4), joka koskee Acotel SpA:n ja ancotel GmbH:n, josta on tullut Equinix (Germany) GmbH, välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) Equinix (Germany) GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 379, 8.12.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.11.2013 — Recaro v. SMHV — Certino Mode (RECARO)

(Asia T-524/12) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Yhteisön sanamerkki RECARO — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 15 kohdan a alakohta — Tavaramerkin käytön luonne — Uusien todisteiden tutkittavaksi ottaminen — Asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla)

(2014/C 9/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Recaro Holding GmbH, aiemmin Recaro Beteiligungs-GmbH (Stuttgart, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Weiser)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Certino Mode, SL (Elche, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 6.9.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1761/2011-1), joka koskee Recaro Beteiligungs-GmbH:n ja Certino Mode, SL:n välistä menettämismenettelyä

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) Recaro Holding GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 32, 2.2.2013.

Kanne 6.11.2013 — FK v. komissio**(Asia T-248/13)**

(2014/C 9/39)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: FK (Damaskos, Syyria) (edustajat: barrister E. Grieves ja solicitor J. Carey)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 74. kerran 10.1.2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 14/2007 (EUVL L 6, s. 6) siltä osin kuin se koskee kantajaa, ja 6.3.2013 tehdyn komission päätöksen pitää kantaja luettelossa

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen väitteeseen, ettei riidanalaista päätöstä ollut tehty viivyttämättä tai kohtuullisessa ajassa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen väitteeseen, ettei komissio ollut arvioinut tarkoituksenmukaisesti, täyttikö kantaja ratkaisevat kriteerit. Kantaja väittää erityisesti, että komissio: a) ei ollut etsinyt eikä/tai esittänyt väitteilleen näyttöä; b) ei ollut varmistanut, sen päätöksen perustelut olivat yhdenmukaiset Yhdistyneiden Kansakuntien pakotekomitean perustelujen kanssa, eikä se ollut etsinyt eikä/tai esittänyt riittävän yksityiskohtaisia tietoja väitteistä niin, että kantaja olisi voinut vastata niihin tehokkaasti; c) ei ollut tutkinut, perustuiko mikään väitteistä kiduksella saatua aineistoon, ja d) etsinyt eikä/tai esittänyt mitään merkityksellistä syyttömyyden todistavaa aineistoa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteeseen siitä, että komissio ei ole soveltanut oikeaa todistustaakkaa ja näytön tasoa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen siitä, että komission perustelut ovat oikeudellisesti puutteelliset, koska: a) mitään väitteistä ei tue näyttö, joten se ei ole osoittanut

väitteiden paikkansa pitävyyttä; b) jotkut väitteistä ovat liian epätasällisia, jotta kantaja voisi tehokkaasti kiistää kyseiset väitteet; c) jotkut väitteistä ovat niin historiallisia ja/tai epämääräisiä, että niitä ei voi järkevästi liittää relevantteihin kriteereihin ja d) jotkut väitteistä ovat ristiriidassa syyttömyyden todistavan aineiston kanssa.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen siitä, että komissio ei ole noudattanut suhteellisuusperiaatetta, eikä tasapainottanut kantajan perusoikeuksia sen vaaran kanssa, joka hänen väitetään aiheuttavan tällä hetkellä.

Kanne 4.10.2013 — Panrico v. SMHV — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)**(Asia T-534/13)**

(2014/C 9/40)

*Kannekirjelmän kieli: espanja***Asianosaiset**

Kantaja: Panrico, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja D. Pellisé Urquiza)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: HDN Development Corp. (Frankfort, Kentucky, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 25.7.2013 asiassa R 623/2011-4 tekemän päätöksen, joka annettiin tiedoksi kantajalle 29.7.2013

— julistamaan mitättömäksi yhteisön tavaramerkin N:o 1 298 785 "KRISPY KREME DOUGHNUTS"

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki "KRISPY KREME DOUGHNUTS" luokkien 25, 30 ja 42 tavaroille ja palveluille — yhteisön tavaramerkki N:o 1 298 785

Yhteisön tavaramerkin haltija: HDN Development Corp.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen

Mitättömyysoaston ratkaisu: Vaatimus hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen.

Kanne 24.10.2013 — Saksa v. komissio

(Asia T-557/13)

(2014/C 9/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja J. Möller)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.8.2013 tehdyn Euroopan komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/433/EU 1 artiklan ja liitteen siltä osin kuin siinä jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle Saksan liittotasavallan toimivaltaisten maksajavirastojen perunatärvälysalalla vuosina 2003–2005 tukiohjelman puitteissa suorittamat yhteensä 6 192 951,34 euron suuruiset maksut

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu palkkion ja tuen myöntämisen edellytysten sivuuttamiseen — vähimmäishinnan maksu

— Kantaja väittää, että on rikottu asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽¹⁾ 7 artiklan 4 kohtaa ja asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽²⁾ 31 artiklaa yhdessä asetuksen (EY) N:o 1868/94 ⁽³⁾ 5 artiklan, asetuksen (EY) N:o 97/95 ⁽⁴⁾ 11 artiklan, asetuksen N:o 2236/2003 ⁽⁵⁾ 10 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 2237/2003 ⁽⁶⁾ 26 artiklan kanssa, koska rahoituksen ulkopuolelle on jätetty maksuja, vaikka edellytykset palkkion ja tuen myöntämiselle ovat täyttyneet, koska haetulle määrälle on maksettu vähimmäishinta.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riittävien perustelujen puuttumiseen

— Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että on rikottu SEUT 296 artiklan 2 kohtaa, koska komissio ei ole perustellut riittävästi eikä ristiriidattomasti, miksi asetuksen N:o 97/95 11 artiklasta, asetuksen N:o 2236/2003 10 artiklasta ja asetuksen N:o 2237/2003 26 artiklasta kaikkien kieliversioiden perusteella ilmenisi, että palkkion tai tuen maksamisen edellytyksenä olisi, että tärvälystä tuottava yritys on jo maksanut vähimmäishinnan kirjanpito vuoden aikana toimitetusta koko perunamäärästä.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että ei ole noudatettu velvollisuutta esittää huomautuksia 24 kuukauden kuluessa

— Kantaja väittää, että on rikottu asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan ensimmäistä alakohtaa yhdessä sen viidennen alakohdan a alakohdan kanssa sekä asetuksen (EY) N:o 1663/95 ⁽⁷⁾ 8 artiklan 1 kohtaa, asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa yhdessä sen 4 alakohdan a alakohdan kanssa, sekä asetuksen (EY) N:o 885/2006 ⁽⁸⁾ 11 artiklan 1 kohtaa, koska komissio ei ole antanut tehokkaasti Saksan liittotasavallalle kirjallisesti tiedoksi 24 kuukauden kuluessa siitä laskien, kun maksut oli suoritettu, niitä huomautuksia ("avainkontrollien" laiminlyönti), joiden perusteella se jätti maksut unionin rahoituksen ulkopuolelle.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että menettely on kestänyt liian pitkään

— Kantaja väittää tässä yhteydessä, että asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohtaa, asetuksen N:o 1663/95 8 artiklaa, asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklaa ja asetuksen N:o 885/2006 11 artiklaa on rikottu, ja että on loukattu yleistä oikeusperiaatetta siitä, että hallinnollinen menettely on suoritettava asianmukaisessa ajassa, sekä puolustautumisoikeuksia, koska menettely komissiossa on kestänyt liian pitkään.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan neljättä alakohtaa ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohtaa on rikottu ja suhteellisuusperiaatetta loukattu

— Kantaja väittää tämän kanneperusteen yhteydessä, että komissio ei ole arvioinut asianmukaisesti mahdollisen rikkomisen enintäänkin rajoitettua luonnetta ja laajuutta,

kun se on tehnyt 10 prosentin oikaisun ja jättänyt ottamatta huomioon sen seikan, ettei unionille ole syntynyt tosiasiallista taloudellista vahinkoa eikä todellista riskiä vahingon syntymisestä ole koskaan ollut.

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103).
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1).
- (3) Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä 27.7.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1868/94 (EYVL L 197, s. 4).
- (4) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä perunantuottajille maksettavan vähimmäishinnan ja tasausmaksun osalta sekä perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1868/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 17.1.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 97/95 (EYVL L 16, s. 3).
- (5) Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1868/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 2236/2003 (EUVL L 339, s. 45).
- (6) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osastossa säädettyjen tietyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 2237/2003 (EUVL L 339, s. 52).
- (7) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7.7.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, s. 6).
- (8) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 885/2006 (EUVL L 171, s. 90).

Kanne 24.10.2013 — ISOTIS v. komissio

(Asia T-562/13)

(2014/C 9/42)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Koinonia tis Pliroforias Anoichti stis Eidikes Anages — ISOTIS (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja S. Skliris)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että komissio rikkoo riidanalaista sopimusta, kun se vaatii kantajalta REACH 112 -sopimuksen nro 238940 perusteella suorittamaansa 47 197,93 euron summaa

— toteamaan, ettei kantaja ole velvollinen palauttamaan edellä mainittua komission suorittamaa summaa

— toteamaan, että komission edellä esitetty vaatimus on 13 821,12 euron osalta joka tapauksessa täysin perusteeton

— toteamaan, etteivät kuudennen tutkimusta ja kehittämistä koskevan puiteohjelman yleiset sopimusehdot tule sovellettaviksi REACH 112 -sopimuksen nro 238940 yhteydessä ja että näin ollen kantaja ei ole velvollinen suorittamaan mitään vahingonkorvausta (liquidated damages) riidanalaisen sopimuksen perusteella

— toteamaan, että komissio rikkoo riidanalaista REACH 112 -sopimusta nro 238940, kun se on ilmoittanut aikomuksestaan vaatia vahingonkorvausta (liquidated damages) kuudennen tutkimusta ja kehittämistä koskevan puiteohjelman yleisten sopimusehtojen perusteella

— velvoittamaan komission maksamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän kanteensa tueksi, joka perustuu ensinnäkin riidanalaisen sopimuksen välityslausekkeeseen ja toiseksi Belgian oikeuteen, johon riidanalaisessa sopimuksessa viitataan, kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on loukannut vilpittömän mielen periaatetta ja hyvää kauppatapaa. Kantaja väittää etenkin, että komissio vaati erinäisiä summia esittämättä tiettyä ja erityistä syytä kunkin vaatimuksen synnylle ja että komission markkinakäyttäytyminen on perusoikeuskirjan määräysten vastaista. Kantaja väittää lisäksi, että komission sopimuskensvastaan käyttäytyminen ilmenee myös sen aikomuksesta esittää vaatimuksia muuntotyypisiin sopimuksiin (kuudes tutkimusta ja kehittämistä koskeva puiteohjelma) kuin riidanalaiseen REACH 112 -sopimukseen (CIP, Kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma) sovellettavien yleisten sopimusehtojen perusteella.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu REACH 112-sopimuksen nro 238940 II.28 artiklan 1 ja 5 kohdan määräyksen rikkomiseen. Kantaja väittää etenkin, että komissio esitti vaatimuksia suorittamatta edeltävää valvontaa riidanalaisen sopimuksen yhteydessä ja vetosi yleisesti ja epämääräisesti tarkastuskertomukseen, joka ei koske riidanalaista REACH 112 -sopimusta.

3) Kolmas, toissijainen kanneperuste, joka perustuu komission vaatimuksen esittämiseen vilpillisessä mielessä ja väärin.

Kanne 4.11.2013 — BASF Agro ym. v. komissio**(Asia T-584/13)**

(2014/C 9/43)

*Oikeudenkäyntikieli: englantia***Asianosaiset**

Kantajat: BASF Agro BV (Arnhem, Alankomaat), BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Saksa), BASF Belgium Coordination Center (Antwerpen, Belgia), BASF Española, SL (Barcelona, Espanja), BASF Italia SpA (Cesano Maderno, Italia), BASF Nederland BV (Arnhem) ja BASF Slovensko spol. s r. o. (Bratislava, Slovakia) (edustajat: asianajajat J. Montfort ja M. Peristeraki)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineen fiproniili hyväksymisedellytyksistä sekä kyseistä tehoainetta sisältävillä kasvinuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltämisestä 14.8.2013 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 781/2013 (EUVL L 219, s. 22)
- toissijaisesti ja vain, jos edellä esitettyä vaatimusta ei hyväksytty, kumoamaan riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin siinä peruutetaan lupa fiproniililla käsiteltyjen auringonkukansiementen käyttämiseen ja myyntiin
- velvoittamaan vastaaja korvaamaan kantajille tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seitsemään kanneperusteseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio rikkoi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 (¹) 21 artiklaa, koska riidanalaisen asetuksen antaessaan se ei vedonnut minkäänlaiseen uuteen tieteelliseen ja tekniseen tietämykseen vaan pikemminkin ”erittäin kiistelyihin” tietoihin. Komissio jätti niin ikään huomiotta merkitykselliset seurantatiedot. Saatavissa olleet seurantatiedot eivät osoittaneet minkäänlaisia mehiläisyhdyskuntiin kohdistuvia haittavaikutuksia. Kantajat väittävät myös, että komissio katosi virheellisesti, ettei tehoaine fiproniili enää täyttänyt asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklan kriteerejä.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio rikkoi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 49 artiklaa, koska se hyväksyi riidanalaisella asetuksella fiproniililla käsiteltyihin siemeniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä osoittamatta, että

nämä käsitellyt siemenet todennäköisesti aiheuttavat mehiläisille ”vakavan riskin”, jota ei voida tyydyttävällä tavalla hallita muin toimenpitein. Komissio ei myöskään ottanut huomioon riskinhallintatoimenpiteitä, joilla voitaisiin hallita väitettyjä riskejä tyydyttävällä tavalla.

- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen asetus annettiin ohjeasiakirjaluonnoksissa vahvistetun menetelmän pikemminkin kuin olemassa olevien ja hyväksytyjen ohjeiden mukaisesti. Komissio teki tällä tavoin toimiessaan oikeudellisia virheitä ja loukkasi oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan peruseriaatteita, koska ohjeasiakirjat on oltava saatavilla ja niistä on sovittava *ex ante* ennen tehoaineen hyväksymisen uudelleentarkastelua eikä *ex post*.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisesta asetusta ei voida perustella ennalta varautumisen periaatteella, koska kyseisen periaatteen edellytykset eivät täyty tässä asiassa. Täsmällisemmin todettuna kantajat väittävät, että komission merkityksellisinä pitämät riskit perustuivat pelkkiin oletuksiin, joita ei ole vahvistettu tieteellisesti, että merkityksellisiä tietoja ei tarkasteltu, että komission riskinarviointi perustui virheelliseen menetelmään ja että komissio ei antanut kantajien osallistua riskien hallintavaiheeseen, vaikka sen olisi pitänyt tehdä tämä. Tämä johti kantajien mukaan riidanalaiseen asetukseen nähden suhteettomien ja sen kanssa epäjohtomukaisten toimenpiteiden toteuttamiseen.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa asetuksessa asetetaan liiallisia rajoituksia siementen fiproniililla käsitteilyyn näiden olematta tarkoituksenmukaisia tai tarpeellisia mehiläisten terveyden suojelemiseksi unionissa. Kantajat väittävät myös, että erityisesti auringonkukkien osalta komissio jätti huomiotta sen, ettei fiproniilikäsittelyllä ole koskaan ollut mehiläisten terveyteen kohdistuvia haittavaikutuksia.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan komissio ei voinut ottaa tehokkaasti huomioon kantajien olennaisia ja yksityiskohtaisia kommentteja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) ”Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment for bees for the active substance fipronil” -asiakirjan teknisistä, sääntelyä koskevista ja tieteellisistä näkökohdista sen tiukan aikataulun, jonka puitteissa asetus annettiin, sekä asian monimutkaisuuden vuoksi.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan komissio ei selittänyt riittävästi huolta, joka sai sitä pyytämään EFSAa tarkastelemaan uudelleen fiproniilin hyväksymistä. Komissio ei myöskään selittänyt, miksi se hylkäsi kantajien esittämät argumentit ja todisteet. Riidanalaisessa asetuksessa ei myöskään esitetä selvästi ensisijaista tavoitetta, johon komissio sen antamisella pyrki.

(¹) Kasvinuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 (EUVL L 309, s. 1)

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
1.10.2013 — Loukakis ym. v. parlamentti

(Asia F-82/11) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Parlamentin henkilöstökomitea — Vaalit — Sääntöjenvastaisuudet vaalimenettelyssä)

(2014/C 9/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Nicolaos Loukakis ym. (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Seyr ja M. Ecker, avustajinaan aluksi asianajaja D. Waelbroeck, sitten asianajaja A. Duron)

Väliintulijat: Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens, Fédération de la fonction publique européenne ja Pluralist (edustaja: asianajaja J. Choucroun)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus siitä, että parlamentin henkilöstökomitean vaalit ja se, että Euroopan parlamentti ei puuttunut erilaisiin vaalimenettelyyn vaikuttaneisiin lainvastaisuuksiin, on todettava lainvastaiseksi

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan parlamentin 20.5.2011 tekemä implisiittinen päätös olla arvostelematta marraskuussa 2010 pidettyihin henkilöstökomitean vaaleihin vaikuttaneita sääntöjenvastaisuuksia kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.
- 4) Yhtäältä ammattijärjestöt Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens ja Fédération de la fonction publique européenne ja toisaalta ammattijärjestö Pluralist vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 340, 19.11.2011, s. 41.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
17.10.2013 — BF v. Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin

(Asia F-59/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Nimittäminen — Johtajan viran täyttäminen — Ilmoitus avoimesta virasta — Virkamiehelle vastaisen toimen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2014/C 9/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BF (Luxembourg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin (asiamiehet: T. Kennedy ja J. Vermer, avustajanaan asianajaja D. Waelbroeck)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan tilintarkastustuomioistuimen henkilöstöosaston johtajan avointa virkaa koskevan ilmoituksen ECA/2011/67 kumoamista.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) BF vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimen oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 227, 28.7.2012, s. 38.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
7.10.2013 — Thomé v. komissio

(Asia F-97/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Avoin kilpailu — Ilmoitus avoimesta kilpailusta EPSO/AD/177/10 — Päätös olla ottamatta kilpailussa menestynyttä hakijaa palvelukseen — Hyväksymisedellytykset — Korkeakoulututkinto)

(2014/C 9/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Florence Thomé (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal ja D. Abreu Caldas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers ja G. Gattinara)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus komission nimittävän viranomaisen sen päätöksen kumoamiseksi, jolla kantaja jätettiin ottamatta palvelukseen hänen läpäistyään kilpailun EPSO/AD/177/10-EPA, ja vahingonkorvausvaatus.

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan komission 11.11.2011 ja 5.6.2012 tekemät päätökset kumotaan.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan maksamaan Florence Thomélle 14 000 euroa.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Florence Thomén oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 355, 17.11.2012, s. 39.

Virkamiestuumioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 23.10.2013 — Aristidis Psarras v. ENISA

(Asia F-7/12) (¹)

(Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Arviointi — Vuoden 2009 arviointikierros — Urakehitystä koskeva kertomus — Urakehitystä koskevan kertomuksen kumoamista koskeva vaatimus — Kantajalle vastainen toimi — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2014/C 9/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Aristidis Psarras (Iraklion, Kreikka) (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA) (asiamies: E. Maurice, avustajanaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kantajasta vuodelta 2009 laaditun arviointikertomuksen, vuoden 2010 ylennyskierroksella ylennettyjen virkamiesten luettelon vahvistamispäätöksen sekä tarvittaessa kantajan 17.10.2011 tekemän valituksen hylkäämispäätöksen kumoamiseksi.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Aristidis Psarrasin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 133, 5.5.2012, s. 20.

Virkamiestuumioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 7.10.2013 — Marcuccio v. komissio

(Asia F-57/12) (¹)

(Henkilöstö — Virkamiehet — Työkyvyttömyyskorvaus — Toimielimen saatavan määrän alentaminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2014/C 9/48)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja G. Gattinara, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus komission implisiittisten hylkäyspäätösten, jolla kantajan työkyvyttömyyskorvausta alennetaan vuoden 2011 kesäkuun ja syyskuun välisellä ajanjaksolla, kumoamisesta ja vaatimus 15 prosentin koron ja 500 euron maksamisesta.

Määräysosa

- 1) Osa kanteesta jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja osa hylätään selvästi täysin perusteettomana.
- 2) Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut, asioita F-57/12 R ja T-464/12 P (R) koskevassa välitoimimenetelyssä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 3) Luigi Marcuccio veloitetaan maksamaan virkamiestuumioistumelle 2 000 euroa.

(¹) EUVL C 227, 28.7.2012, s. 37.

Virkamiestuumioistuimen määräys 16.10.2013 — De Roos-Le Large v. komissio

(Asia F-50/10) (¹)

(2014/C 9/49)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Täysistunnon puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuumioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 260, 25.9.2010, s. 27.

2014/C 9/47	Asia F-7/12: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 23.10.2013 — Aristidis Psarras v. ENISA (Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Arviointi — Vuoden 2009 arviointikierros — Urakehitystä koskeva kertomus — Urakehitystä koskevan kertomuksen kumoamista koskeva vaatimus — Kantajalle vastainen toimi — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	29
2014/C 9/48	Asia F-57/12: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 7.10.2013 — Marcuccio v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Työkyvyttömyyskorvaus — Toimielimen saatavan määrän alentaminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	29
2014/C 9/49	Asia F-50/10: Virkamiestuomioistuimen määräys 16.10.2013 — De Roos-Le Large v. komissio	29

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI